Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА 22 березня 2003 року

№ 56 (3056)

Фото Рейтер.

Не втратити себе у смозі війни

Третій день на Багдад та інші іракські міста падають ракети і снаряди, надходять повідомлення про зіткнення в районі кордону Іраку з Кувейтом та Іраном, про сухопутний наступ, про бої за Басру та Умм-Каср. Практично вся інформація має суперечливий характер, тому не можна напевно стверджувати про якісь факти. Пентагон заявляє, що на першому етапі операції було задіяно «найбільшу кількість винищувачів та бомбардувальників». А удари, нанесені збройними силами США по окремих цілях у Багдаді, мали, за висловом американських військовиків, «обезглавити» іракське керівництво. Вони здійснювалися за наводкою ЦРУ, яке одержало інформацію про місцеперебування Саддама Хусейна та його синів.

Джордж Буш пообіцяв перетворити Ірак на квітучу країну без Саддама Хусейна. Звинувачуючи режим Саддама в підтримці терористів, він каже, що американські військовики позбавляють роботи поліцейських.

Зв'язуючи воєдино заяви президентів США та України, можна дійти висновку, що, будучи стратегічним партнером США і членом антитерористичної коаліції, офіційний Київ, відправивши український батальйон хімзахисту до Кувейту і зробивши певні заяви, змінив позиції України в системі нових міжнародних відносин. Оскільки якщо раніше ми казали про світ до і після 11 вересня, то нині з цілковитою відповідальністю можемо казати про світ до і після війни в Іраку. Деякі політики вже ділять світ на громадян США і негромадян США. Водночас вони досить різко порушують питання про те, чи хочемо ми бути негромадянами США?

(Закінчення на 2-й стор.).

На низькому старті до Кувейту

стоїть український батальйон радіаційного, хімічного та бактеріологічного захисту. Нині особовому складу роблять належну вакцинацію. За словами начальника прес-служби МО України Костянтина Хівренка, очевидно, післяшпеленневий карантин військовики-контрактники перебудуть у дорозі. Після підписання Президентом України прийнятого парламентом закону про ратифікацію угоди з Кувейтом про направлення РХБ-батальйону до цієї країни на документ очікують в оборонному відомстві. Коли його отримає Міністерство оборони, буде названо дату відправлення підрозділу до нового місця служби. Як заявив нашій газеті підполковник Хівренко, це питання кількох днів, **повідомляє наш кореспондент Ольга ВІТЕР.**

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Важкий хліб — мінімальна зарплата

Ранкове та денне засідання 21 березня

Пленарне засідання розпочалося з інформації Кабінету Міністрів про хід виконання Закону України «Про встановлення розміру мінімальної заробітної плати на 2003 рік», з якою виступив Міністр праці та соціальної політики Михайло Папієв.

З 1 січня в Україні мінімальний розмір зарплати встановлено в сумі 185 грн. А з 1 липня він має сягнути 237 грн. Практика перших двох місяців, наголосив міністр, висвітлила гострі проблеми із виконанням закону про оплату праці. У Держбюджеті-2003 не закладено кошти на таке підвищення. Щоправда, Держбюджетом збільшено видатки для поповнення місцевих бюджетів у розмірі 1,6 млрд. грн. Ці кошти буде використано на підвищення зарплати.

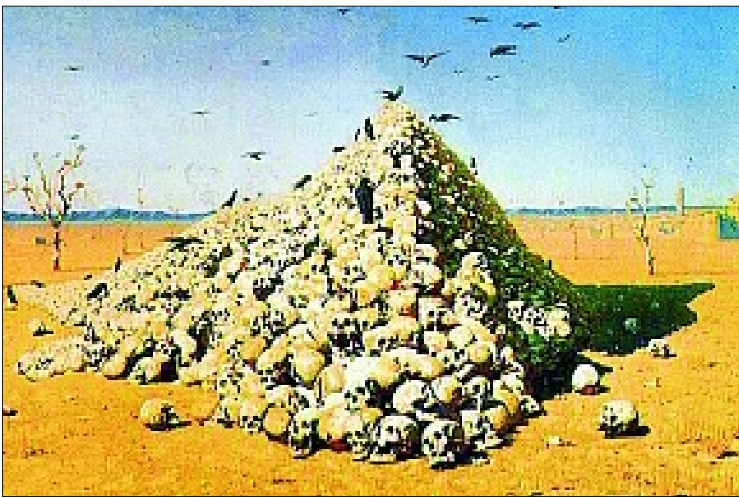
(Закінчення на 5-й стор.).

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Верещагін Василь Васильович
(1842—1904 рр.)

Апофеоз війни (1871—1872 рр.)

Третяковська галерея.

Сьогодні — Всесвітній день води, а завтра — Всесвітній метеорологічний день

ВОНА ДОВКРУЖ, ЇЇ ТАК МАЛО

Як з`ясувалося, воду, яку ми п'ємо із централізованих систем, і понині очищають за державним стандартом 1982 року. Ним передбачено контролювати якість води за 28 показниками. Проте у столичну водомережу, стверджує «Київводоканал», надходить вода, очищена за вже майже 80 показниками. Тут встановили нове обладнання для дозування хлору, який вже давно використовують для очищення води. Що дало змогу вдвічі зменшити використання цього шкідливого для організму людини хімічного елемента. До речі, у багатьох країнах світу вже давно відмовилися від хлорування води. У нас деякі сучасні технології очищення води — озонування, ультрафіолет тощо широко не застосовують через їх дорожнечу. В Україні є нові ефективні засоби очищення, але вони ніяк не можуть вийти з лабораторій.

Та якість питної води залежить не лише від очистки, інженерних споруд, водопроводів, а й стану її у джерелах збереження. Про неї, її «здоров'я» йшлося днями на засіданні прес-клубу реформ, яке відбулося в Національній спілці журналістів України. Професор Інституту гігієни та медичної екології В`ячеслав Прокопов, зокрема, зазначив: кожний десятий у світі хворіє через вживання неякісної води. Наводили й таку цифру: навіть у США 53 млн. осіб п'є брудну воду.

(Закінчення на 5-й стор.).

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

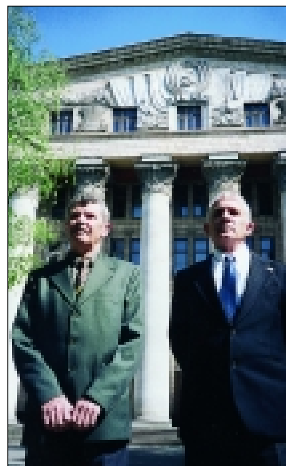
Синкоповані контакти

3

Сім днів очима фоторепортерів

6

За прапором волі пішли в неволю

7

■ *Швидка і переможна для США війна в Іраку дасть змогу українській гривні залишитися стабільною.* Таку думку висловив голова Національного банку України Сергій Тігіпко, перебуваючи в Харкові.

Водночас, за його словами, затяжний конфлікт призведе до істотних трансформацій на світовому ринку нафти, що може негативно позначитися на гривні, **повідомляє УНІАН.**

■ *Майже дві третини площ озимих на Кіровоградщині доведеться пересівати.* Однак, зважаючи на погодні умови, посівні роботи розпочнуть не раніше кінця березня — початку квітня, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

■ *Трудовий колектив Сакського хімзаводу попередив про безстрокову акцію протесту, мета якої — стимулювати реанімацію виробництва й повернути двомільйонний борг із заробітної плати. Страйк заплановано на 4 квітня.*

Колись на заводі виробляли 50 найменувань продукції великої хімії. Нині — лише марганцеві сполуки та необхідний для протравки зерна брометил, який згідно з контрактами чекають у США, Китаї та Ізраїлі. Та підприємство, в якого всього два конкуренти у світі, призупинено через відмову присиваського заводу «Титан» приймати зливи виробництва. А Сакський хімзавод не має власних очисних споруд. Його нові одеські інвестори виплатили 300 тисяч боргу із зарплати, витратили на санацію 1,5 мільйона доларів і заявили, що терміни оздоровлення виробництва вимушені продовжити до десяти років.

Фахівці прогнозують, що очолюваний профспілками страйк не справдить сподівань трудового колективу, а лише погіршить ситуацію на занепалому заводі, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

■ *Донецький металургійний завод отримав сертифікат відповідності системи менеджменту якості вимогам стандарту ISO 9001:2000.* Запровадження такої системи дало змогу підприємству збільшити обсяг продажу і розширити географію ринків збуту. Серед партнерів, співпрацю із якими налагоджено останнім часом, — споживачі з Білорусі та країн ЄС. Планується відкриття представництва заводу в Узбекистані.

Торік донецькі металурги освоїли випуск 30 нових профілерозмірів сортового прокату. Стабільна якість продукції дала змогу підприємству успішно пройти повторну сертифікацію листової судносталі в таких установах, як англійський «Ллойд» і Російський морський регістр судноплавства, а також уперше сертифікувати суднову сталь за правилами аналогічних інстанцій у Німеччині, Франції і Норвегії. На підприємстві розробляють адресні технології під конкретного замовника, враховуючи вимоги, які висувають споживачі. Як наслідок — металургійна продукція має стовідсотковий збут.

З початку року 6,4 тис. безробітних організували власну справу, одержавши кредити від Держслужби зайнятості

Володимир ЛИТВИН: «Можна і треба коментувати всі сторінки минулого»

Протягом двох днів науковці, депутати, представники адміністрації Президента, РНБО дискутували з теми «Українці та поляки в роки Другої світової війни: внутрішній та міжнародний аспекти взаємин». Саме таку назву мала українсько-польська конференція, що відбулася 20—21 березня у стінах ВР. Її організаторами виступили Інститут історії України та Інститут історії Польщі національних академій наук під патронатом Верховної Ради.

Історія України та Польщі багата на події, які в країнах оцінюють кардинально протилежно. Тож теми, запропоновані для дискусії, потребували коректності доповідачів. А обговорювали чотири блоки питань: формування та еволюція політичних програм визвольної боротьби українців і поляків; політика СРСР та Німеччини стосовно українців і поляків на західноукраїнських землях; українсько-польське прикордоння (1939—1947); українсько-польське протистояння: демографічні наслідки та відображення у суспільній свідомості. Але головна мета конференції —напередодні відзначення 60-річчя волинської трагедії ще раз узгодити позиції і максимально наблизитися в оцінках тих подій.

«Нинішня зустріч — не перша і, безперечно, не остання, — заявив під час виступу Володимир Литвин. — Контакти між істориками обох країн особливо активізувалися з травня 1997 року, коли президенти Леонід Кучма і Александр Квасневський прийняли спільну заяву «До порозуміння і єднання». Володимир Литвин зауважив, що в цьому документі зафіксовано вагому думку: «Інтерпретацією нашої спільної історії, її непростих періодів мають займатися фахівці, які в атмосфері відкритості ретельно вивчать події минулого і дадуть їм об'єктивні оцінки».

І слід віддати належне науковцям та політикам. Як зазначив Валерій Смолій, директор Інституту історії України: «Діалог, мета — якого осмислити спільну історію, шукати і знаходити істину, не припиняється». «Уже відбулося десять конференцій під гаслом «Важкі питання взаємин українців і поляків у ХХ столітті», — повідомив професор Айненкель (Польща). — Матеріали цих обговорень було опубліковано в дев'яти томах. П'ять із них уже видано українською мовою. До друку готується ще два». Володимир Литвин сподівається, що побачить світ і збірник матеріалів цієї зустрічі.

Нинішня конференція охоплює проміжок часу, який без перебільшення можна назвати найболючішим в історії наших відносин. «Саме цей порівняно короткий період позначився особливо гострим протистоянням українських і польських політичних сил, яке відоме багатьом громадянам наших держав не з підручників, а з власного, вистражданого, а нерідко і глибоко трагічного досвіду», — заявив Голова ВР.

Під час подій на Волині, за польськими підрахунками, загинули 50—60 тисяч поляків і 10—15 тисяч українців. До речі, вшанування пам'яті загиблих відбудеться 11 липня. Саме цього дня було скоєно 167 нападів на польські села з боку УПА. Трагічна дата вже спричинила хвилю антиукраїнських статей у польській пресі й дискусію в нашій. До речі, міністр закордонних справ Республіки Польща Влодзімєж Цімошевич, який перебував цього тижня з візитом в Україні, прокоментував ситуацію так: «Я не хотів би, щоб ця тема стала предметом спекуляцій заради досягнення проміжних цілей. Це буде іспит для наших народів: чи зможемо ми спільно знайти істину, чи готові її сприйняти, хоча вона і важка».

«Для того, щоб бути друзями, партнерами і добрими сусідами, необов'язково оминати гострі кути та непрості колізії спільної історії, — зауважив на конференції Володимир Литвин. — І так само необов'язково вимагати від теперішнього друга і сусіда, щоб він дивився на минуле твоїми очима. Можна і треба трактувати всі без винятку сторінки минулого спокійно, тверезо і виважено, хоча це не завжди просто. Виявляти коріння, джерела і причини всього, що його обтяжувало. Але не нав'язувати комплекс колективної відповідальності ні народам, ні колишнім та сучасним їхнім лідерам і політичним силам...»

Також Володимир Литвин наголосив, що слід уважніше ставитися до того, як трактують історію шкільні підручники. Не можна формувати у підростаючого покоління негативний образ сусіднього народу і сусідньої країни. Голова ВР вважає вкрай важливою роботу міністерств освіти та академій наук двох країн, які створили так звану «підручникову» українсько-польську комісію. Кінцева мета її роботи — «виховувати молоді покоління по обидва боки нашого спільного кордону в дусі поваги і порозуміння, доброзичливого, толерантного ставлення, а не ворожнечі до сусідньої країни та її народу».

Наталя ФІЛІПЧУК.

Найважливіше — визначити пріоритети

На плідності співпраці України з Радою Європи наголосив Перший заступник Голови Верховної Ради Геннадій Васильєв під час учорашньої зустрічі з Директором з питань стратегічного планування РЄ Жан-Луї Лораном. Геннадій Васильєв поінформував співрозмовника про поточну роботу українського парламенту та концептуальні засади його законотворчої роботи. «В цілому у нас розбудовано національне законодавство, — зазначив він. — Хоча й не можна скзати, що ми задоволені і що у нас усе гаразд». Перший заступник Голови ВР зробив акцент на необхідності системного підходу до формування законодавчої бази, зокрема на потребі визначення пріоритетів у цій роботі. «Це питання ми ставимо і перед фракціями, і перед комітетами Верховної Ради», — наголосив Геннадій Васильєв.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Важливо не змішувати історію з поточною політикою

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко зустрівся з делегацією Сейму Республіки Польща, очолюваною головою групи «Польща—Україна» Яном Биром. Під час зустрічі, зокрема, йшлося про перспективи міжпарламентської українсько-польської асамблеї. Олександр Зінченко вважає, що робота асамблеї буде «надзвичайно корисною, прагматичною, практичною, налаштованою на швидку й ефективну роботу в розв'язанні проблем у всіх галузях суспільства».

Також ішлося про майбутнє відзначення 60-ї річниці Волинської трагедії. «Важливо не змішувати історію з політикою, — заявив заступник Голови Верховної Ради. — Я абсолютно переконаний, що це не виправдано і негативно позначиться і на сьогоднішніх двосторонніх відносинах, і на майбутньому... Це проблема дуже болюча, вона потребує філігранного підходу, розуміння історії і відповідальності перед майбутнім. А наше покоління політиків не збирається відкладати вирішення цих складних питань, мені здається, що в нас є політична воля».

Учора Олександр Зінченко також зустрівся з секретарем міжнародної організації журналістів Айденом Уайтом.

Єдино правильний вибір

Із виступу заступника Голови Верховної Ради України Олександра Зінченка на парламентських слуханнях «Про стан підготовки до вступу України в Світову організацію торгівлі (СОТ)»

Олександр Зінченко, який є співголовою Робочої групи зі вступу України до СОТ, зокрема, зазначив, що в країні досі не згенеровано прогресивні, масштабні, науково обгрунтовані ідеї щодо вирішення цієї болючої проблеми.

Як наслідок, «суспільство до цього часу не розуміє, навіщо ми йдемо до СОТ, яким шляхом ми просуватимемося до світової економіки і, нарешті, яких реальних наслідків варто чекати. На жаль, до цього часу немає повного якісного, системного аналізу наслідків приєднання України до СОТ і на макрорівні, і в галузевому розгляді».

На думку О. Зінченка, питання приєднуватись чи ні до СОТ — немає. «Усвідомлений рух до СОТ — це єдиний правильний вибір в умовах сучасної глобалізації. І дискусії з цього приводу мають поступитися продуктивній роботі».

Заступник Голови Верховної Ради переконаний, що для прискорення процесу інтеграції України в європейські та світові економічні структури необхідно підходити комплексно до розв'язання кожної проблеми.

Цьому сприятиме, по-перше, прийняття Державної програми системного прогнозування, як це зроблено у всіх країнах ЄС; по-друге, створення координаційного комітету, до якого увійдуть представники профільних міністерств, народні депутати, вчені, керівники стратегічно важливих регіонів та представники громадськості; по-третє, формування робочих груп експертів за найважливішими напрямами.

«Рух до СОТ сьогодні — це вже не політичне гасло, не питання агітації та пропаганди, не ворожіння, це питання виваженого, ретельного, навіть математичного аналізу балансу позитивних та негативних наслідків для економіки України. Ми повинні сприймати СОТ як об'єктивну, може і вимушену, необхідність», — заявив заступник Голови ВР.

«Інтелектуальний, науковий, технічний потенціал України абсолютно достатній для реалізації заявленої моделі», — підкреслив О. Зінченко. За його словами, треба визнати, що виконання вимог СОТ може тільки позитивно вплинути на економіку України, «якщо розрахувати ризики і подальші кроки». Тим паче що членство в СОТ є обов'язковою умовою членства в інших організаціях, передусім в ЄС.

«Уже найближчим часом нам доведеться приймати принципові відповідальні рішення, і ми не маємо права на помилки, оскільки в іншому випадку ми будемо мати законсервовану нерозвинену економіку. І ми це повинні робити виключно в інтересах України, нашого народу, наших громадян», — заявив О. Зінченко.

У заключному слові О. Зінченко підбив підсумки проведеної дискусії. За його словами, у питанні вступу України до СОТ все залежить від «спільної роботи» профільних комітетів Верховної Ради, міністерств та відомств, яка повинна бути «надзвичайно злагодженою, гармонійною, фаховою і професійною».

Протягом останніх двох років процесу руху до СОТ підписано, зокрема, десять двосторонніх протоколів з іншими державами, Верховною Радою прийнято 17 із 20 законів, передбачених першим етапом гармонізації законодавства.

Парламентські слухання «Про стан підготовки до вступу України до Світової організації торгівлі» як підбиття проміжних підсумків були проведені 19 березня 2003 року у сесійній залі Верховної Ради України.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про ратифікацію Угоди (у формі обміну листами) між Україною та Державою Кувейт про надання допомоги 19-им окремим батальйоном радіаційного, хімічного та біологічного захисту Збройних Сил України в захисті цивільного населення Держави Кувейт від наслідків можливого застосування зброї масового ураження та у ліквідації можливих наслідків застосування зброї масового ураження на території Держави Кувейт

Верховна Рада України **постановляє**:

Ратифікувати Угоду (у формі обміну листами) між Україною та Державою Кувейт про надання допомоги 19-им окремим батальйоном радіаційного, хімічного та біологічного захисту Збройних Сил України в захисті цивільного населення Держави Кувейт від наслідків можливого застосування зброї масового ураження та у ліквідації можливих наслідків застосування зброї масового ураження на території Держави Кувейт.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 березня 2003 року.
№ 632-IV.

Закон України

Про схвалення рішення Президента України про направлення 19-го окремого батальйону радіаційного, хімічного та біологічного захисту Збройних Сил України до Держави Кувейт для надання допомоги в захисті цивільного населення цієї держави від наслідків можливого застосування зброї масового ураження та у ліквідації можливих наслідків застосування зброї масового ураження на території Держави Кувейт

Верховна Рада України **постановляє**:

Рішення Президента України про направлення 19-го окремого батальйону радіаційного, хімічного та біологічного захисту Збройних Сил України до Держави Кувейт для надання допомоги в захисті цивільного населення цієї держави від наслідків можливого застосування зброї масового ураження та у ліквідації можливих наслідків застосування зброї масового ураження на території Держави Кувейт схвалити.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 березня 2003 року.
№ 633-IV.

Наша місія — суто гуманітарна

Позиція України залишається категоричною і незмінною: ми проти війни. Про це заявив Президент України Леонід Кучма у телевізійному зверненні до українського народу після того, як Верховна Рада прийняла рішення про направлення українського батальйону радіаційного, хімічного та біологічного захисту до Кувейту.

Президент підкреслив: «Наш підрозділ не братиме участі в бойових діях. У жодному разі. Його висока місія — суто гуманітарна: надавати допомогу мирному населенню, якщо зброю масового знищення все-таки застосують».

Водночас Леонід Кучма наголосив, що ми залишаємося вірними нашому стратегічному партнерству, передусім зі США. І висловив жаль з приводу того, що «проблему не вдалося вирішити в рамках можливостей міжнародних організацій». Стосовно самого українського батальйону РХБ захисту Президент ствердив: «До Кувейту їдуть не новачки. Серед наших військових чимало тих, хто безпосередньо брав участь у бойових діях, у миротворчих місіях — під егідою міжнародних організацій. Але все ж таки будемо сподіватися, що їхні професійні навички й уміння в цьому конфлікті не будуть затребувані».

Не втратити себе у смозі війни

(Початок на 1-й стор.).

Якщо дивитися на те, що відбувається, з такої точки зору і сприймати дії коаліції в Іраку як аксіому, то за цієї ситуації непогано було б одержати у сьогоднішній складній системі світу напівтонів «грін карту»... Зрозуміло одне: тепер жоден не діятиме в категоріях «чорне» і «біле».

Що це дасть пересічному українцеві? Сподіватимемося: щось дасть. Можливо, це будуть робочі місця, які з'являться с припливом інвестицій. Можливо, українці навіть зможуть узяти участь у постовоєнному будівництві нового Іраку. На останнє, звісно, розраховувати наївно, але чом би не помріяти. Тим паче що це перспектива аж ніяк не найближчого майбутнього. Ірак ще побореться і навряд чи здасться без бою, як сподіваються американці.

До того ж, як прогнозують екологи, після війни регіон стане такий забруднений, що людям, які житимуть і працюватимуть у ньому, буде непереливки. А нині, зважаючи на те, що небо над Кувейтом та іншими країнами — сусідами Іраку вже затягнуте сірою млою смогу, нам, тим, хто перебуває далеко від району бойових дій, слід боятися кислотних дощів, які, цілком імовірно, можуть випасти і над Україною.

А щодо зв'язку між нашими гаманцями та бензобаками з війною в Іраку, то тут, на думку більшості економістів України, все залежатиме від тривалості та успішності воєнної операції в Іраку. Бліцкриг дасть змогу гривні утриматися в нинішніх рамках, а затяжний конфлікт істотно трансформує світовий ринок нафти, що, звісно, позначиться і на ціні на бензин в Україні, і на гривні. А поки що організація країн—експортерів нафти (ОПЕК) оголосила про готовність забезпечити достатні і безперебійні поставки сирої нафти на світові ринки, відшкодувавши втрати від війни в Іраку.

Тривалість війни багато в чому залежить від швидкості повалення режиму Саддама Хусейна. Його доля поки що невідома. Американська розвідка вважає, що він у супроводі одного чи двох своїх синів перебував у будинку на півдні Багдада, по якому уранці в четвер було нанесено націлений бомбовий удар. Проте не повідомляється, вбито його чи він урятувався. Також поширюються відомості, згідно з якими іракського президента «принаймні поранено». Втім, усе це може виявитися лише складовою масованої пропагандистської кампанії, що її нині проводить США.

Більшість арабістів вважають, що доля Саддама стане легендою, і ніхто ніколи не дізнається, чи живий він. Як про мученика про нього складатимуть вірші та пісні. Навряд чи на його ворога чекають такі самі слава і пошана. Це доводять масові антивоєнні виступи в усьому світі. Як зазначають спостерігачі, таких світ не бачив з часів в'єтнамської війни.

Ми далеко від війни, але її відлуння може почути й україні. Щоб нічого трагічного не сталося, наше Міністерство оборони здійснило низку заходів, мета яких — недопущення можливих проявів тероризму. І останнє. Як заявляють люди, які особисто знайомі з Хусейном, він не забере на той світ із собою все людство: не застосує зброю масового ураження, бо хоче залишитися в пам'яті людей.

Яна СТАДІЛЬНА.

Бомбування — не підстава для отримання статусу біженця

За прогнозами ООН, кількість іракських біженців може сягнути 2 мільйонів.

Про готовність прийняти біженців заявило багато європейських країн. До речі, Відень пообіцяв кожному з іракських біженців надати право на проживання та федеральне обслуговування. 110 громадян Іраку вже зареєструвалися в представництві Верховного комісаріату ООН у справах біженців в Азербайджані. Україна поки що не відчула на собі спричинених іракським конфліктом змін міграційних потоків. Хоча в Держкомкордону припускають, що через тиждень ця хвиля докотиться і до наших рубежів. У випадку з Іраком, вважають аналітики, для транзиту незаконних мігрантів до Європи активніше використовуватиметься балканський маршрут. Нашу територію мігранти можуть обминути.

У Держкомнацміграції України поки що не чекають збільшення кількості іракських переселенців. До речі, згідно з українським законодавством, війна аж ніяк не є підставою для отримання статусу біженця. Отож, як запевнив начальник управління у справах біженців і міграції цього відомства Микола Єрух, кожну заяву від іракських громадян про надання такого статусу розглядатимуть в індивідуальному порядку.

Тим часом кримчани вже заявили про готовність розмістити в себе вигнанців: для їх прийому вже готують постійно діючий пункт у Сімферополі. Сюди може прибути близько ста осіб.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Синкоповані контакти,
або Про що співає альпійський ріг

ФЕСТИВАЛІ

Другий Міжнародний джазовий фестиваль «Єдність» проходив у столиці України цього разу не два і не три дні, як планували. Всю програму закомпонували в один довгий вечір.

У цьому були свої «за» і «проти». По-перше, межа сприйняття музичної інформації не дала багатьом у залі вислухати всі чотири відділи. Публіка постійно перетасовувалася, мінялася. По-друге, виступи учасників у зв'язку із стислістю часу були доволі лаконічні. Не дивно, що деяких музикантів здалося замало, їх хотілося слухати ще. А, з другого боку, добре те, що в один день можна було отримати уявлення про всіх, хто приїхав на фестиваль. І що різне розуміння себе у культурному процесі, різний репертуар, рівень майстерності учасників не дали втомитися від монотонності.

Особливо чекали цього разу на «Урбан конекшн» із Норвегії. Три симпатичні хлопці виявилися доволі переконливими, цікавими виконавцями-імпровізаторами. Окрім низки європейських нагород, у послужному списку ансамблю — гастролі з Чіком Коріа. А ще колектив об'їздив безліч країн джазової цивілізації: від Франції до В'єтнаму, не проминувши й Прибалтику. З'ясувалося, парубки знайшли вихідні дані про «Єдність» в Інтернеті. Найдивовижнішим, певне, було те, що норвежцям вдалося встановити рідкісний емоційний контакт з публікою.

Не слухавши ніколи «Літл Бенд Академію» з Києва, можна було б зверхньо казати, що юна зміна — на «розігріві» у солідних колег. Та це було б помилкою. Адже у професійному значенні діти виявилися вже не дітьми. Недарма торік на конкурсі естрадних колективів імені Утьосова в Одесі їм присудили першу премію. Керівники «бенду» Віктор та Ірина Басюк виховали дочку Діану солісткою ансамблю. І вона показала фестивальному товариству свої перші сценічні досліди.

Акапельний спів злагодженого енергійного «Б'юті Бенду» (також з Києва) гарно вписався в канву фестивалю. Це — п'ять запальних дівчат (справді, «б'юті») з пляшечками мінералки та камертоном.

Наприкінці виступав довгоочікуваний «Вуд-квартет» на чолі з неповторним Аркадієм Шилкопером, музикантом з багатою музичною біографією, який привіз із собою яскравих зірок російського джазового небосхилу. Завдяки «Вуд-квартету» слухачі дізналися, на що спроможні альпійський ріг, марімба, контрабас, перкусія та ударні, якщо їх зусилля талановито поєднувати.

Наприкінці учасники бралися на сцені. Так, як це роблять музиканти — у процесі гри. Так, як це роблять джазові музиканти — імпровізуючи. Вишукано. З шармом. У своїй особливій етично-артистичній системі координат.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімках: контрабасист Стейнар Ракнес із «Урбан конекшн»; альпійський ріг та його приборкувач Аркадій Шилкопер.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Суботник завдовжки з місяць

запропонували провести мешканцям міста Сіверськодонецька працівники місцевих житлово-експлуатаційних контор. Йдеться не просто про благоустрій подвір'їв та вулиць після зими, а про наведення порядку в підвалах багатоповерхових будинків. Ініціатива працівників жеків городянам сподобалася, і вони взялися виносити всілякий мотлох, вимітати сміття. Більш складну, кваліфіковану роботу — заміну комунікацій, викачування води тощо — виконують житлові організації.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Хліб не подорожчає

запевнив голова Миколаївської облдержадміністрації Олексій Гаркуша на зустрічі з керівниками пекарних підприємств. Їм поставлено завдання ціни не піднімати. Проте виконати його, коли зерно та борошно значно подорожчали, хлібозаводи не можуть. Тому місцева влада сподівається знайти підтримку в керівників торговельних організацій та домовитися про зменшення торгової надбавки на хлібобулочні вироби на 5 відсотків. Ціна на хліб в області поки що залишається однією з найнижчих в країні.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Дорога в зоряну вічність

Трагедія американського човника «Колумбія» хоч і віддаляється в часі, проте біль від утрати сімох астронавтів не меншає. Для полтавця, професійного фоторепортера Валерія Черкаса вона особливо болюча, адже він був особисто знайомий із загиблою Калпаною Чавлою, першою індускою, яка здійснила політ у космос. З цією чарівною американкою індійського походження доля його звела в 1998 році.

— Одного теплого дня тієї незабутньої осені, — пригадує подробиці колега, — ми чекали на літак з американськими астронавтами місії STS-87. Напевне, з найбільшим нетерпінням зустрічав дорогих гостей перший космонавт незалежної України Леонід Каденюк, який ставив біологічні досліди на орбіті як член міжнародного космічного екіпажу. На його запрошення і прилетіли космічні побратими — командир екіпажу Кевін Кригель, японець Такао Дої та Калпана Чавла. Сім днів перебування делегації в Україні залишили незабутні враження...

Усі астронавти тоді одержали високі нагороди країни, а також ордени святого Миколи Чудотворця — нагороду, засновану в містечку Кобеляках, що на Полтавщині, й так поріднилися з нашим краєм. У Києві, потім у Дніпропетровську, Чернівцях гості були щиро вражені прийомами, зустрічами з простими людьми, вони полюбили нашу землю. Калпана Чавла з непідробним інтересом цікавилася звичаями, милувалася на карпатські краєвиди. Подарований нею значок НАСА Валерій зберігає як дорогу реліквію...

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

На знімках: на Буковині зоряний екіпаж гостював у мами першого космонавта України; Калпані Чавлі личив і космічний шолом астронавта, і кашкет офіцера ВПС України.

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

Медичне страхування: ой, болить, ой, не приймається!

КОМЕНТАР

Соціальне страхування на всі життєві випадки вже котрий рік поспіль адаптується до нових капіталістичних умов.

Уже набрали чинності закони про страхування від нещасного випадку на виробництві, у зв'язку з тимчасовою втратою непрацездатності і витратами, зумовленими народженням і похованням. А законопроекти з медичного й пенсійного страхування досі перебувають на розгляді в українському парламенті. Щоправда, перший прийнято депутатами вже у другому читанні. Однак це ще не перемога. Є чимало «але».

— Закон прогресивний тим, що привернув увагу до медичних проблем, — сказав голова парламентського Комітету з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства Микола Поліщук. — Але, з огляду на умови, що існують нині в країні, не дай, Боже, нам його прийняти.

Поліщук вважає, що у Верховній Раді законопроект з медстрахування у другому читанні пройшов на гребені популістських настроїв, без урахування економічних реалій. На його думку, медичні заклади і персонал не готові працювати у страховому просторі і надавати медпослуги, що відповідали б світовим стандартам.

Нині стаціонарна допомога забирає майже 70 відсотків бюджету. За словами голови комітету ВР, ми фінансуємо медичні заклади, а не систему охорони здоров'я. Вкладаючи бюджетні кошти в оснащення, даємо мізерні зарплати медикам, а вони вже думають, як на своєму місці заробити гроші. Проте ще й досі не розроблено засади розрахунку вартості медичних послуг. Офіційно не затверджено, за що пацієнт має платити, а за що — ні. До речі, цю прогалину у відносинах між медиками і споживачами їхніх послуг Міністр охорони здоров'я України Андрій Підаєв обіцяв виправити до літа.

Виступаючи під час «круглого столу» у МОЗ, присвяченого перспективам запровадження обов'язкового державного соціального медичного страхування, Микола Поліщук зазначив, що нині надто перевантажена мережа медичних закладів країни.

Що більше лікарів, то більше хвороб, заявив він, нагадавши, що ставку у вітчизняному медичному забезпеченні слід робити на сімейного лікаря. (Протягом десяти років було підготовлено чи то 1700, чи то 3300 фахівців. Точних даних у міністерстві назвати не можуть. За потреби 33 тисяч ескулапів.) Такий фахівець має бути зацікавлений у здоров'ї своїх пацієнтів, а не в тому, щоб їх лікувати. З концепції такого професійного підходу випливає дієва профілактика захворювань.

Страхова медицина передбачає створення спеціального фонду, який має наповнюватися завдяки страховим внескам. Ставку отого внеску і суб'єкта, який має його платити (фізична особа або роботодавець) поки що не визначено. Та вже зрозуміло, що медичні відрахування у страховий фонд потягнуть за собою додаткове оподаткування, що справить тиск на фонд заробітної плати.

На думку економістів, у разі запровадження всіх рівнів соціального страхування загальне податкове навантаження на фонд оплати праці підприємств не тільки не зменшиться (що є необхідною умовою для виведення з «тіні» заробітної плати), а й збільшиться до 50, на підприємствах з найнебезпечнішими умовами праці — до 62 відсотків.

Ольга ВАУЛІНА.

АНОМАЛІЇ

Заблукалі в он-лайні

Так було завжди. Будь-який винахід людини рано чи пізно завдавав шкоду своєму творцеві.

За допомогою лише двох комп'ютерних відповідей — «так і «ні», складених незчисленними повтореннями в неймовірні комбінації, людина створила дивовижне середовище, природу якого середньостатистичний інтелект осягнути неспроможний. Та нерозуміння не заважає йому використовувати цей простір. Запровадження терміна «віртуальна реальність» без жодного пояснення надало новоутворенню елемент пізнаваності. З часом до нововведення звикли і перестали помічати його ілюзорність.

Річ в особливостях нашого мислення. Мозок сприймає дійсність за допомогою органів почуттів. Сигнали, що надходять від них, обробляються, і з цієї інформації складається картина навколишнього світу. Якщо в «картинці» не вистачає якихось даних, пам'ять послужливо підсуває недостатні фрагменти. При цьому мозкові «байдуже», що відбувається насправді. Глибина переживання залежить від якості графіки, драматизму ситуації і властивостей особистості окремої людини. У деяких випадках перипетії віртуального життя можуть цілковито витіснити реальні факти.

Тим паче що апологети нових технологій відкривають перед нами перспективи, від яких просто перехоплює подих. Тут вам і мільярди розумів, об'єднаних у єдину нейрокібернетичну мережу, поряд з якою Інтернет здаватиметься дитячою іграшкою, і довголіття, і навіть майже безсмертя, забезпечене завантаженням вмісту мозку в комп'ютерну мережу. Загалом, герої Стругацьких і Азимова соромливо мовчать і нервово курять. Найцікавіше полягає в тому, що за прогнозами всі ці радощі прогресу можуть стати реальністю ще в цьому столітті. Критики, зі свого боку, застерігають, що стрімкий потік невпорядкованої інформації просто захлисне порівняно слабкий мозок людини.

Утім, поки всі названі вище переваги і загрози нових технологій залишаються лише прогнозами, на віртуальному «фронті» вже з'явилися перші цілком реальні жертви. Тіло 21-річного Шона Воллі знайшли у кріслі-качалці перед його комп'ютером. Голова самогубця звісилася набік, осклянілий погляд спрямований на освітлений екран з віконечком комп'ютерної гри, що проходила в Інтернеті. Поряд із Шоном лежала гвинтівка 22-го калібру, з якої молодик застрелився. Як повідомила поліція, навколо самогубця були розкидані брудний одяг, коробки з-під піци, кістки з'їденого курчати. Усе свідчило про те, що юнак просидів перед комп'ютером кілька днів і не відривався від гри ані на хвилину, замовляючи їжу додому.

Шон не залишив передсмертної записки. Єдиним свідченням причини самогубства було кілька написаних рукою назв і термінів, пов'язаних з он-лайновою (мережевою) грою «Еверквест». За словами місіс Воллі, ця рольова гра стала нав'язливою ідеєю молодої людини і призвела до такої трагічної розв'язки.

Ще однією непрямою жертвою стало немовля з Флориди. Його батько так поринув у світ віртуальних пригод, що перестав реагувати на крики малюка, і той помер внаслідок крововиливу в мозок. Для сотень із півмільйона гравців «Еверквесту» наслідки гри стали хоч і менш трагічними, та все одно сумними. Вигаданий світ може затягнути гравця в цілком реальну безодню. Під загрозою опиняються шлюб, сім'я, кар'єра.

Інженер з Індіани Денніс Беннетт занедбав навчання в коледжі, шлюб його дав тріщину, а однорічний син зростав практично без батька. Натомість його персонаж — Медрид, Великий Шаман Півночі, дійшов до 58-го рівня. «Гра майже цілковито зруйнувала моє життя, — розповідає він. — Я перестав бути самим собою. Тепер, згадуючи про це, я здригаюся від жаху. Близько року тому Беннетт покинув грати і тільки після цього зміг знову налагодити сімейне життя й відновити навчання.

Он-лайнові ігри — лише невелика частина грального бізнесу, однак Microsoft, Sony та інші компанії просто виштовхують гравців в он-лайн, і до 2005 року, за прогнозом аналітичної фірми IDC, цей бізнес даватиме щорік 1,8 млрд. доларів. Психологи зазначають дві визначальні ознаки звикання: людина регулярно займається цим значно довше, ніж планувала, і продовжує робити попри руйнівні наслідки. Більшість фахівців сходяться на думці, що Інтернет робить людину залежною, а людина, схильна до залежності, знаходить діяльність, котра й стає об'єктом залежності. Уже тепер серед психіатрів поширена думка, що механізми «кіберзалежності» подібні до причин виникнення алкоголізму й наркоманії. Найближчим часом очікують внесення цього розладу до переліку психічних захворювань.

Віртуальна реальність, однак, несе в собі не тільки небезпеку. Нині працюють над створенням програм, здатних позбавити людину численних фобій. Приміром, страх висоти можна подолати, «виходячи» на віртуальний балкон. А з нападами паніки під час авіаперельотів можна боротися на «борту» змодельованого літака, поступово нарощуючи «ступінь присутності».

Дехто з дослідників вважає, що проблеми, пов'язані з розвитком комп'ютерних технологій, — це один із захисних механізмів, що його увімкнула природа. Своєрідна реакція на перенаселеність планети. Духовна віртуалізація ніби гасить фізичну активність людей, вони менше одне одному заважають. До того ж це стосується не тільки комп'ютерів, а й телебачення і всього простору мас-медіа.

Насправді, найпевніше, не так воно все й жахливо. Просто поява нової технології завжди дає певний побічний ефект. А за якийсь час людство знаходить спосіб якщо не нейтралізувати його повністю, то хоча б звести шкідливі наслідки до мінімуму.

Олег ДЕНИСОВ.

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

Голос України

Євген Миронов: «Гамлет» залишився живий, і цю виставу ми невдовзі привеземо до Києва»

КЛУБ ЗНАМЕНИТОСТЕЙ

«Обдарування молодого актора Миронова — подарунок театральній Москві, а можливо, й цілій театральній Європі. Поспішайте побачити цього чоловіка, поки він молодий і свіжий, поки не зазнався...» Так сказав про нього кілька років тому Олег Табаков. Нещодавно Київ побачив Євгена Миронова, а я можу вам точно сказати, що, попри зіркові ролі і справдешній талант, Миронов поки що не вражений зірковою хворобою. Він простий, відкритий і чарівний.

Уперше я побачила актора сучасного російського театру і кіно на так званій кухні ресторану «Петрович» у Москві. Євген Миронов з Володимиром Машковим і Авангардом Леонтьєвим відпочивали, танцювали і, чесно кажучи, момент для інтерв'ю був не надто вчасний. Та коли недавно, виходячи з Володимирського собору, я буквально зіштовхнулася у дверях з Мироновим, то вирішила, що другу випадкову зустріч втрачати було б непростимо.

— Ви людина віруюча?

— Так.

— А як почувалися у ролі мусульманина?

— Я актор. Багато хто відмовляв мене зніматися у фільмі «Мусульманин». Казали, що Бог мене покарає. Гадаю, що наше ставлення до будь-якої релігії суто суб'єктивне. Хто знає, як воно все насправді? А «Мусульманин» — то історія про людину, котра просто повірила у свого Бога по-справжньому. А ми, православні, багато хто віруючі, не віримо у глибині душі своєї. Для мого героя ймення Бога було Аллах. От і вся різниця.

— У кіно ви зіграли чимало ролей військових. Як зуміли не повторюватися?

— Це зовсім різні люди.

— В Україні часто буваєте?

— Ні. Якось не випадає.

— Як тут почуваєтеся?

— Як тварина. Бо весь час хочу їсти. Української домашньої ковбаски, сала! Я тут весь час думаю про їжу. Я так у Парижі не хочу їсти, як тут. Дуже смачно!

— Які виникають асоціації, коли чуєте про Україну, українців?

— Хворобливого самолюбства. Таке залишилося враження. Його у моїй голові залишають дурноверхі засоби масової інформації. Коли спілкуюся з людьми тут на ринку або в таксі, то розумію: ні про що таке в Україні й гадки не мають. Ми всі однакові.

— Українську мову розумієте, може, знаєте якісь слова?

— Гарна мова і чимось нагадує російську. А слова... Я оце вчора залубки співав: «Ніч яка місячна, зоряна, ясная»...

— Кажуть, ви вмієте грати все. А чого грати не вмієте?

— Не знаю.

— А що хочете зіграти?

— Якщо йдеться про мою акторську мрію, то не можу сказати. Ніколи не мав такої мрії.

— Не встигаєте мріяти?

— Та ні. Просто отримував такі ролі: Хлестаков, Треплєв, Іван Карамазов, Гамлет, князь Мишкін. Так що про щось іще мріяти принаймні безглуздо. Але... Колись дуже хотілося зіграти Гоголя. Історію про нього. І Чайковського зіграв би.

— У Києві в рамках гастролей МХАТ ви зіграли у виставі «№ 13». Розкажіть про цю роль.

— Це комедія Коні. П'єса, як найкраща комедія, свого часу отримала премію Лоуренса Олів'є в Англії. Володя Машков запропонував мені зіграти в цій виставі, і я радо погодився, бо до того часу був фахівцем з трагедії. Слід сказати, дуже стомився від того, вимотався. Я щасливий, що можу відірватися за повною програмою в цій ролі.

— Авангард Леонтьєв був перший, хто вас прослуховував на вступному іспиті до школи-студії МХАТ. Тепер він — ваш партнер у виставі. Які у вас стосунки з партнерами, чи не хотіли б зіграти у моновиставі?

— Є така ідея! Останнім часом я брав участь у таких масштабних проектах, що забажав якогось інтиму. Гадаю, можливо, у грудні, якщо вийде, зроблю одну річ. А стосовно Авангарда Михайловича Леонтьєва — він, крім усього іншого, ще й мій хороший друг. Ми, як на мене, однієї крові і розмовляємо однією мовою. Це така школа — табаковська, єфремовська... Я з різними партнерами зустрічався на сцені, в кіно, але найкомфортніше почуваюся з моїми рідними з театру Табакова, із МХАТу, «Современника».

— Сьогодні у вас бурхливіше розвивається роман з театром чи з кіно?

— З кіно. Але він закінчується. Майже рік тривали зйомки «Ідіота». Щойно закінчив озвучування і далі, сподіваюся, у мене розпочнеться роман з театром.

— Не відволікатиметеся на кіно?

— Ні. Можливо, лише з середини літа розпочнуться нові зйомки.

— То коли телеглядачі зможуть побачити «Ідіота»?

— Наприкінці квітня.

— Що можете сказати про роботу з Володимиром Бортком в «Ідіоті»?

— Поки що нічого. Про товаришів моїх — це прекрасні актори — Чурикова, Басилашвілі, Петренко, Ільїн, Машков, Будіна, Вележева. Завжди, коли збирається стільки чудових акторів, виходить гарне кіно. Такий закон.

— Чи є якийсь зв'язок зі старим, усіма улюбленим фільмом?

— Ну, по-перше, ремейк тут був неможливий, адже до старого фільму увійшла лише третина роману Достоєвського. Нова екранізація вперше охоплює весь роман. У мене були відчуття просто надзвичайні. Бо Мишкін, його сутність, його блискучі монологи — все це ближче до кінця роману. Грати було водночас і складно, й цікаво. Адже я живу в сучасному світі, а як він жив тоді? Як зрозуміти, про що треба говорити? Бортко дуже допоміг мені в роботі з матеріалом.

— Крім ролей у театрі і кіно, ви зуміли навіть станцювати у справжньому балеті. А в ролі режисера не хочете себе спробувати?

— Скажу чесно: актори йдуть у режисуру не від хорошого життя. Адже у нашій професії постійно треба реалізовуватися, виплескувати якісь почуття. Мені поки щастить. Пропонують ролі, про які багато акторів мріє ціле життя. Думки про режисуру є, але для їх реалізації ще не настав час.

— А свою моновиставу самі режисеруватимете?

— Ні. Хочу її продюсувати.

— З огляду на ваше прізвище було чимало чуток. Приміром, що ви — позашлюбний син Андрія Миронова. Ваша майстерність говорить сама за себе, і тепер прихильники російського театру і кіно просто знають, що є двоє Миронових. А ось історія про те, що вас як актора благословила мати Андрія — Марія Володимирівна після виходу на екрани фільму «Кохання» — це правда?

— Ні. Це вигадали журналісти.

— А які ваші стосунки з однофамілицею вашої мами — Тетяною Дороніною?

— Я раз у житті зустрічався з Дороніною. До цієї зустрічі мені розповідали про неї та про її театр жахливі речі. Я прийшов до Дороніної у надзвичайно важкий період, коли захлинався з «Гамлетом». Якби тоді проект не підтримали, він би не відбувся. Тож я звернувся до неї й кажу: «Врятуйте мене і Гамлета! Благаю вас, віддайте вашу площадку». У відповідь вона сказала, що на екрані я видаюся старішим, аніж у житті, й віддала нам свою сцену, дозволивши на ній грати. І я їй за це дуже вдячний: «Гамлет» залишився живий, і цю виставу ми, можливо, невдовзі привеземо до Києва.

— З натури ви оптиміст чи песиміст?

— Важко сказати. Смішно було б заявити: я оптиміст. Різне буває. У тому числі й депресії.

— Як виходите з депресій?

— Раніше виходив завдяки роботі. Тепер складніше стало.

— А коли настає межа і хочеться все покинути і поїхати, куди тікаєте?

— До Саратова. Мого рідного міста. Походжу по кладовищу... Допомагає.

— Як проводите час, вільний від театру і кіно?

— Не вмів і не вмію відпочивати і донедавна витрачав його по-дурному. А от зовсім недавно таки добрав смаку. Щойно повернувся з Франції, де катався на гірських лижах. Дуже сподобалося.

— Ну а клубне, нічне життя?

— Маю чимало знайомих всередині так званих тусовок. Нечасто потрапляю в отакий світ. Зазвичай з'являюся там, куди не можна не прийти. Приміром, на якісь нагородження професійними преміями. Але взагалі не люблю тусовочне життя і не відвідую клуби, бо зовсім не маю на те часу. Краще посиджу з кимось на кухні, побалакаю.

— Політикою цікавитеся?

— Знаєте, від цього слід бути якнайдалі. Але, як це зазвичай буває, попри це моє переконання, входжу до складу Ради з питань культури при президенті Росії.

— І що радите?

— Я особисто раджу Путіну допомагати молодим.

— І як, слухається?

— Відгукнулися миттю. Кому саме буде надано допомогу, вирішить експертна рада. Вона буде конкретна й реальна під певні проекти. Або у вигляді нагороди за якусь гарну роботу. До речі, про ці свої досягнення я вам першій кажу. У Москві ще про це не знають.

Уряд смикають усі, кому не лінь. То чому й нам не вигадувати у них побільше на культуру? Адже ви знаєте, якщо показують у новинах сюжет про культуру, то він іде мало не після спорту! Ідіотизм це! І показник нашої духовності й культурного розвитку.

— На ваш погляд, українська культура присутня в Росії, в Москві?

— Мені здається, що вони нерозривні. Приміром, тепер ідуть розмови про екранізацію «Тараса Бульби»... Це не російське і не українське — це наш спільний здобуток.

— Чого найбільше боїтеся в житті?

— Втратити рідних і близьких.

— Чи хотіли б, щоб ваші майбутні діти стали акторами?

— Цього не можна бажати чи не бажати. Якщо є дар Божий, то безглуздо його загубити. І навпаки. Якщо немає таланту, а його просувають, то це — занапащена доля. Скільки таких у Москві дітей відомих людей!

Наша розмова відбулася напередодні 8 Березня. Цього дня Євген Миронов вітає своїх рідних і коханих жінок. Кого саме, не сказав. А щодо подарунків, то Євген зізнався, що це його слабке місце і всі дарунки мають символічний характер. У Києво-Печерській лаврі він придбав кілька ікон. А ще повіз коханим жінкам до Москви... сало. Чи вони його їстимуть, невідомо, та Євген був певний, що жінки різатимуть це сало для своїх чоловіків.

Яна СТАДІЛЬНА.

На знімку: сцена з вистави МХАТ «№ 13».

ДОВІДКА «ГУ»

Євген Миронов народився 29 листопада 1966 року. Російський актор театру і кіно, за визнанням колег, уміє «грати все». Провідний актор Театру-студії Табакова. Виконавець головних ролей у фільмах «Анкор, ще анкор!», «Зміїне джерело», «Ревізор», «Мусульманин». Євген Миронов приїхав до Москви з Саратова сором'язливим і закомплексованим юнаком. Мріяв про акторську професію не тільки тому, що його прізвище Миронов, а дівоче прізвище матері —Дороніна. Він відчував у собі прихований талант і сподівався, що це побачить його земляк Олег Табаков. Так і сталося. Його запрошували у свої постановки Валерій Фокін, Петер Штайн, що вже свідчить про неабиякий потенціал актора. «Гамлет» Штайна став справжньою сенсацією театральної Москви. У Миронова чимало премій і нагород. Приз критики МКФ у Женеві «Зірки завтрашнього дня» (1992), приз за найкращу чоловічу роль на фестивалях «Сузір'я-92» і «Кінотавр-92». Приз за найкращий епізод у фільмі «Втомлені сонцем» на фестивалі «Сузір'я-95». Приз «Ніка» у номінації «Найкращий актор» (1994 — за фільм «Ліміта»). Премія «Кумир» (1997). Премія «Кришталева Турандот» (2001 — за роботу у виставі МХАТ імені А. Чехова «№ 13»). Нещодавно закінчив зніматися у 10-серійному фільмі Володимира Бортка «Ідіот». Популярність для нього приємна, але Миронову нецікаво бути просто пізнаваним. Інтерв'ю вважає жахливою штукою, бо слова — то брехня. Миронов поки що не одружений, але мріє мати дітей.

ПАМ'ЯТЬ

Забута Хатинь

Сьогодні виповнюється 60 років трагедії Хатині. Це невеличке село під Мінськом 1943 року спалили гітлерівці. Вижити вдалося лише кільком його мешканцям. Наприкінці 60-х на місці села й було споруджено меморіал, що став пам'ятником 186 спаленим вщент білоруським селам. Нині пам'ятник Хатині перебуває в жалюгідному стані. Коштів на його реконструкцію поки що не виділено.

Плановано, що вони надійдуть нинішнього року. Білоруська влада згадала про Хатинь напередодні сумного ювілею. За словами одного з авторів проекту архітектора Леоніда Левіна, нині потрібно провести консервацію Стіни скорботи, яка присвячена жертвам концтаборів. Передбачається також створення музею, три зали якого буде віддано трагедії Хатині, білоруським і німецьким документам про Велику Вітчизняну війну та тим, хто створював комплекс. Вартість всього проекту становить майже 30 тис. доларів.

За 33 роки існування Стіна скорботи вкрилася тріщинами. Через них у порожнину стіни просочується вода, яка підточує пам'ятник зсередини. Леонід Левін вважає: якщо стіну не реконструювати, а просто законсервувати, це дасть змогу зберегти пам'ятник протягом найближчих кількох десятиліть. Варто зазначити, що підприємство «Білоруськреставрація» спробувало провести ремонт пам'ятника. На одній із ділянок стіни тріщини зверху залипили бетоном, але плями сірого бетону лише псують пам'ятник.

Консервацію Стіни скорботи передбачалося закінчити до 60-річчя трагедії Хатині, однак це не вдалося. Привести стіну до ладу до 22 березня вже не вдасться. За словами фахівців, процес консервації може тривати майже місяць.

Реконструкції також потребують бетонні хвіртки, що символізують 26 знищених будинків села. Втім, до річниці трагедії проблему розв'язали просто. Ті хвіртки, які збереглися краще, вирішили перенести до центру експозиції, а гірші — на околицю меморіального комплексу.

Нині Хатинь приймає небагато туристів. Торік меморіал відвідало лише 160 тисяч осіб. А ще два десятиліття тому лише за вихідні дні в комплексі бувало близько 50 тисяч туристів. На думку Леоніда Левіна, великою помилкою було скасування автобусного рейсу, який раніше курсував до Хатині двічі на день. Тепер до меморіалу можна дістатися лише екскурсійним автобусом. Тим часом вхід на територію меморіалу, як і раніше, безплатний. А вартість екскурсії невелика — торік ціна на квиток для групи становила 20—30 центів.

Колись Хатинь була одним із найвідоміших і найвизначніших радянських пам'ятників. За 33 роки існування комплексу його відвідало 35 мільйонів осіб із 100 країн світу. В той час, коли було заведено будувати пам'ятники помпезні й героїчні, творча група створила людський меморіал. Катерина Фурцева, міністр культури СРСР, була проти його будівництва, і пам'ятник в Хатині створювали таємно від Москви.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

КАЛЕНДАР

Король жесту

Два роки тому мистецьку молодь Києва охопила масова істерія: де б знайти квиток на спектакль Марселя Марсо? Його хотіли побачити всі — студенти, актори, просто поціновувачі мистецтва. І недарма. Адже Марсо — жива легенда пантоміми! А побачити живу легенду — це наче доторкнутися до історії, відчути щось величне, справді прекрасне. Кияни чекали не так на Марсо-міма, як на Марсо-пам'ятника. Однак з лімузина вийшов звичайний чоловік, худорлявий, веселий, темпераментний... Уже перша його прес-конференція завершилася тим, що український письменник Юрій Покальчук розповідав якусь історію, а месьє Марсо, не розуміючи ані слова, за нього жестикулював! От тобі і пам'ятник...

Ті, хто називає його легендою, мають рацію. Адже Марсо вивів мистецтво пантоміми на інший філософський рівень. Він створив серію нових образів у пантомімі. Найвідоміший з них — натхненно-печальний Біп. Сотні критиків розмірковували над прообразом Біпа. З ким тільки його не порівнювали! І з Дон-Кіхотом, і з Дон-Жуаном, і з Піпом із «Великих сподівань» Діккенса, і з італійським П'єро... Марно! Біп, неначе хамелеон, на наступному спектаклі з'являвся з новими рисами. Сам Марсо каже, що Біп — сучасна людина. Він потрапляє в ситуації, характерні для нашого часу. У переживаннях Біпа кожен глядач бачить ті проблеми, з якими сам стикається щодня: як втілити в життя свої мрії, як не загубити у сотнях масок себе справжнього, як не розтратити на непотріб свою душу?... Хтозна, можливо, прообразом Біпа є сам Марсо?

Не раз журналісти намагалися з'ясувати: який же справжній Марсель, без маски? В інтерв'ю одній іспанській газеті він заявив: «У мене були і перемоги, і поразки, і успіхи, і помилки. Так, напевно, трапляється з усіма людьми, і вони вчаться на своєму досвіді. До числа перемог я відношу своє визнання у публіки, а поразки — це нездійснені творчі задуми. Головна складність полягає в тому, аби, не звертаючись до слова, донести глядачеві своє мистецтво. Коли ми тільки починали, ні публіка, ні критики навіть уявити собі не могли, що можна дві години виступати на сцені, не кажучи при цьому жодного слова. Щоб донести мистецтво глядачеві, необхідно винайти свій власний стиль. У пантомімі актор виражає себе не словами, а за допомогою жестів. І це справді складно. Мені знадобилося близько десяти років, щоб завоювати визнання у Франції, водночас естрадному співаку іноді буває достатньо місяця».

Сьогодні Марселю Марсо виповнюється вісімдесят.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: Марсель Марсо в образі Біпа.

МАЙЖЕ АНЕКДОТ

Садові метаморфози

Пам'ятаєте, чоловік ходив зооринком з ведмедем, намагаючися знайти того, хто рік тому продав йому хом'ячка? Схоже, в кожному жарті є доля жарту.

Мешканець підмосковного Павлово-Посада Микола Салахов збирається подати судовий позов на московську фірму, котра торгує насінням, з приводу «пересортиці насіннєвого матеріалу, що спричинила струс головного мозку».

Торік Микола Салахов купив пакетик насіння декоративних гарбузів для прикрашання тераси дачного будиночка. В анотації було сказано, що «рослини обвивають опори до висоти 2 м, при цьому на них утворюються декоративні плоди розміром з грушу».

Терасу гарбузи справді обвили, однак плоди виявилися аж ніяк не декоративними, а звичайними — вагою від 8 до 15 кг, повідомляє газета «Ваші 6 соток». Один такий гарбуз і впав на голову дачника, коли він одного разу сильно грюкнув вхідними дверима.

За словами голови Московського союзу садоводів Андрія Туманова, більш як половина насіння, що продається нині на російському ринку, за якістю не відповідає нормам. Найчастіше воно або браковане, або завезене з-за кордону з простроченим терміном зберігання.

За 33 роки існування комплексу Хатинь його відвідало 35 мільйонів осіб із 100 країн світу

Війну і тероризм засудили

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 20 березня

Після гарячої дискусії і голосування про направлення українського батальйону до Кувейту напруження у парламенті не спало.

Лідер комуністів Петро Симоненко запропонував ухвалити заяву Верховної Ради, в якій засудити агресію США та Великої Британії проти Іраку. «У зв'язку з тим, що пропрезидентська більшість з участю «Нашої України» проголосувала за рішення про направлення до Кувейту батальйону, ми, народні депутати фракції комуністів, виходимо з усіх груп по міжпарламентській співпраці з парламентами США, Великої Британії та Іспанії», — наголосив він.

Заяву, підготовлену Петром Симоненком, Борисом Олійником та іншими народними депутатами-комуністами про засудження війни проти Іраку, Верховна Рада ухвалила 229 голосами.

Після затвердження суддів апеляційних і місцевих судів народні депутати зосередили увагу на проекті закону про боротьбу з тероризмом, який розглядали у другому читанні. Голова профільного комітету Георгій Крючков наголосив, що до проекту закону надійшло понад дві сотні зауважень і пропозицій. У результаті з проекту усунено все, що політизувало проблему. Положення цього закону не можуть бути застосовані як підстава для переслідування громадян, які, діючи у межах закону, виступають на захист своїх конституційних прав і свобод.

Ухвалений (273 голоси «за») антитерористичний закон надихнув парламентаріїв працювати і після 18-ї години. Сергій Терьохін охарактеризував проект закону про податок на доходи фізичних осіб і «уклінно» попросив колег прийняти його у другому читанні. Бо наприкінці квітня вже розпочинається бюджетний процес. «Якщо ми не поміняємо ту ганебну ситуацію, яка є нині, — наголосив С. Терьохін, — то в наступний рік ввійдемо з тими ж оподаткуваннями зарплати, які є сьогодні».

Ці аргументи вплинули на парламентаріїв, і проект закону було прийнято.

Народні депутати також проголосували за проведення 14 квітня ц. р. парламентських слухань «Сімнадцята річниця Чорнобильської катастрофи. Досвід подолання», а також дня уряду 8 квітня з порядком денним: «Про стан та перспективи депресивних регіонів, міст та селищ України». Підтримано обрання Станіслава Сташевського головою Комітету ВР у закордонних справах.

Верховна Рада ухвалила постанову про дострокове припинення повноважень народного депутата України Ярослави Стецько у зв'язку з її смертю. Парламент хвилиною мовчання вшанував пам'ять Ярослави Стецько, від дня смерті якої минуло дев'ять днів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Повідомлення про парламентські слухання

Відповідно до постанови Верховної Ради України «Про проведення парламентських слухань «Фінанси і банківська діяльність: сучасний стан та перспективи розвитку» 2 квітня 2003 року о 14-й годині 30 хвилин у залі пленарних засідань Верховної Ради України відбудуться парламентські слухання, на яких розглядатимуться питання, пов'язані з діяльністю банківської системи України.

Організаційний комітет з підготовки та проведення парламентських слухань.

Важкий хліб — мінімальна зарплата

Ранкове та денне засідання 21 березня

(Початок на 1-й стор.).

Однак проблему це не розв`язує. Для фінансового забезпечення підвищення зарплати необхідно внести відповідні зміни до Держбюджету-2003. Міністерством праці та соціальної політики вже розроблено проект закону про внесення змін до головного фінансового документа країни, а Верховною Радою створено робочу групу з цього питання, яка розглядатиме зміни до Держбюджету-2003 на основі запропонованого законопроекту.

В Україні мільйони працівників зайняті в легкій, текстильній, харчовій промисловості та сільському господарстві, де середня зарплата становить 158—250 грн., тобто нижче за мінімальний розмір. Керівники деяких підприємств цих галузей, щоб виконувати закон, йдуть на скорочення робітників, згортання виробництва.

Здійснена перевірка виконання закону показала, наприклад, що у Вінницькій області мінімального розміру зарплати не дотримано на 180 підприємствах, здебільшого сільськогосподарського виробництва. У Кіровоградській області таких підприємств виявлено 34. Їхніх керівників, запевнив Михайло Папієв, притягуватимуть до відповідальності.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Міністр висвітлив свій оптимістичний погляд на головне соціальне завдання — поступове наближення розміру мінімальної зарплати до рівня прожиткового мінімуму: 2004 рік — залишиться без змін; 2005 рік — 280 грн.; 2006 — 336 грн.; 2007 рік — 394 грн; 2008 рік — 454 грн.

Однак «графік» міністра народні депутати розкритикували.

Анатолій КАРАСЬ.

Вона довкруж, її так мало

(Початок на 1-й стор.).

Начальник управління водних ресурсів Держкомітету України з водного господарства Микола Бабич у нашій телефонній розмові навів такі сумні дані Організації Об'єднаних Націй. Більш як мільярд людей планети не мають доступу до безпечної питної води, а через вживання неякісної щорічно помирає 5 мільйонів.

І хоч як співається у відомій пісні: «Вода, вода, кругом вода...», усе-таки від усіх її запасів на земній кулі лише 2,5 відсотка — питна. Отож, усвідомлюючи важливість води в житті людей, Генеральна асамблея ООН у 1992 році на своїй конференції у Ріо-де-Жанейро ініціювала заснування щорічного Всесвітнього дня води. У нас про нього ще, мабуть, мало хто знає, бо і в календарях згадують його лише кілька років.

Нинішній день відзначається під гаслом «Вода для майбутніх поколінь», а весь рік — «Рік прісної води». З цієї нагоди в Україні проводять низку акцій і заходів. Зокрема, Держкомітет України з водних ресурсів провів учора науково-практичну конференцію з питань раціонального використання водних ресурсів. Приміром, Всеукраїнська екологічна громадська організація «Мама-86» (з'явилася після аварії на ЧАЕС) проведе у школах уроки води, конкурси. Українська екологічна асоціація «Зелений світ» провела конференцію «Водні проблеми — загроза безпеці людини та довкілля».

А Державна гідрометеорологічна служба, відома широкому загалові як Держгідромет, провела вчора у столиці своє засідання з нагоди двох дат: Всесвітнього дня води і Всесвітнього метеорологічного дня. Ця організація, пояснює її голова В'ячеслав Ліпінський, має безпосередній стосунок до води, бо постійно спостерігає і досліджує гідрологічний режим, якість води у річках, озерах, водосховищах, морях. Ці дані використовують у протидії повеням і паводкам. У 320 створах на річках ця служба веде спостереження за хімічним забрудненням води, в 100 — за гідробіологічними показниками її якості.

Окрім цього, служба здійснює весь комплекс гідрометеорологічних спостережень за озоном, ультрафіолетовим випромінюванням та іншими сонячними складовими, змінами клімату. У складі служби — 187 метеорологічних станцій, 49 з яких залучено до передачі кліматичних даних у глобальну систему телезв'язку Всесвітньої метеорологічної організації. Зміни клімату досліджує й українська антарктична станція «Академік Вернадський». Держгідромет повідомляє: результат помітного потепління клімату — підвищений рівень моря на 10—30 сантиметрів, що вдвічі перевищує середнє значення за останні три тисячі років. За останні 50 років довжина морського льоду в північній півкулі зменшилася приблизно на 10—15 відсотків. Ось чому тема Всесвітнього метеорологічного дня 2003 року — «Наш майбутній клімат». Цей день значно «старіший». Він відзначається з 1950 року — після введення в дію Конвенції Всесвітньої метеорологічної організації, до якої входить більш як 180 країн світу.

Нині найактуальніше питання для Держгідромету — прогнозування весняного водопілля. Воно в більшості басейнів річок передбачається вищим за норму.

Цьогорічне відзначення цих двох всесвітніх днів —слушна нагода привернути увагу влади, громадськості до необхідності бережливо ставитися до водних ресурсів, впливу погоди, клімату на забезпечення соціально-економічного розвитку та екологічної безпеки країни.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ

«Трійка» образилась на Ющенка

Опозиційна «трійка» фракцій — комуністів, соціалістів і БЮТ — має намір контролювати направлення та перебування українського батальйону в Кувейті.

Опозиціонери образилися на лідера «Нашої України» Віктора Ющенка за те, що він і його фракція знову зайняли позицію «ні вашим, ні нашим» — половина фракції проголосувала за направлення батальйону, половина — проти. Сам В. Ющенко проголосував досить дивно: ратифікацію угоди між Україною та Кувейтом він підтримав, а в голосуванні за надання згоди на направлення батальйону участі не брав, хоч і був присутній у сесійній залі. Втім, можливості подальшої співпраці з «НУ» опозиційна «трійка» не відкидає. 25 травня вона планує провести чергову всеукраїнську акцію протесту — «живий ланцюг» між Києвом та великими містами України.

Юліана ШЕВЧУК.

СПОРТ

Саєс назвав кандидатів

Футбол. Тренер збірної Іспанії Іньякі Саєс оприлюднив список футболістів, котрі готуватимуться до відбіркового матчу чемпіонату Європи проти збірної України 29 березня у Києві.

Воротарі: Касільяс, Канісарес; оборонці — Сезар, Браво, Сальгадо, Ельгеро, Наварро, Арасабаль, Марчена; півоборонці — Еческерія, Хаві, Хоакін, Валерон, Альбеда, Бараха, Вісенте; нападники — Трістан, Гуті, Рауль.

Лише результати

Кубок УЄФА. 1/4 фіналу. Матчі-відповіді. «Ліверпуль» (Англія) — «Селтик» (Шотландія). 0:2 (перший матч —1:1). «Панатінаїкос» (Греція) — «Порту» (Португалія). 0:2 (1:0). «Бешикташ» (Туреччина) — «Лаціо» (Італія). 1:2 (0:1). «Боавішта» (Португалія) — «Малага» (Іспанія). 1:0 (0:1), пенальті — 4:1.

Першість України. Перша ліга. 19-й тур. «Сокіл» — «Арсенал». 1:1. «Система-Борекс» — «Прикарпаття». 0:0. ФК «Вінниця» — «Сталь». 1:1. «Борисфен» — «Динамо-2». 1:1. ЦСКА — «Нафтовик». 0:0. «Карпати-2» — «Зірка». 0:3. «Шахтар-2» — МФК «Миколаїв». 3:1. ФК «Красилів» — «Полісся». 4:2.

ОФІЦІЙНО

Заява фракції Соціалістичної партії України

«Ціни на хліб та зерно не повинні бути інструментом грабунку населення та сільськогосподарських товаровиробників»

18 березня 2003 року

Учора Президент Л. Кучма поставив вимогу перед губернаторами — не підвищувати ціну на хліб, а 13 березня цього року стало відомо: він доручив Генеральному прокурору України С. Піскуну розслідувати ситуацію на ринку зерна. Фракція Соціалістичної партії України розцінює все це як глум.

Що ще треба розслідувати, коли кожному відомо, що в минулому році зернотрейдери та інші пройдисвіти забрали в господарств зерно за середньою ціною 300 гривень за тонну, при тому, що роком раніше вона була 700 гривень? Зроблено це найперше зусиллями влади, передовсім Міністерства аграрної політики України. **Влада та шахраї спочатку приписали вал зерна, збили ціну і тим «нагріли» селян майже на 7 млрд. гривень, підірвали фінансовий стан усього агропромислового комплексу, зробили більшість господарств банкрутами, а селян — жебраками**.

При цьому слід пам'ятати, що водночас ці спритники штучно завищили ціну на пальне, додатково обібрали селян.

Тим часом для населення України ціна хліба не зменшилася. Дійшло до смішного — у вартості хлібини сировина (зерно) становить лише 15 відсотків, усе інше — накрутки посередників та податки.

Але і цього замало владі та спекулянтам. Восени вони підняли рекламний гвалт з приводу того, як важко успішній аграрній державі пробитися на міжнародний ринок зерна. А тепер формують громадську думку: хліба, мовляв, немає, його слід завозити з інших країн і тому ціна його зростатиме. Оскільки у цю гру включився і особисто Л. Кучма, то виникає підозра, що людські гроші збирають для наступних політичних кампаній.

Хліб, який став тепер основним, а часто і єдиним продуктом харчування українців, через непрозорість, неконтрольованість цін, завдяки продажності влади став інструментом пограбування і господарств, і найзнедоленіших прошарків населення.

Своїм невтручанням у цінову політику, потуранням шахраям і кримінальному світові, який підриває економіку держави, розорює село і людей, нинішній правлячий режим доводить, що він далекий від інтересів селян, від національних інтересів України. На словах проголошуючи ринкові відносини, влада, навпаки, робить усе, щоб зруйнувати їх, діє на користь кланів, жорстоко знущається з громадян своєї держави.

Народні депутати України від Соціалістичної партії України не раз попереджали про згубні наслідки такого курсу, вносили законодавчі пропозиції щодо їх припинення і усунення. Але влада нехтує національне законодавство щодо захисту вітчизняного виробника та соціальної підтримки населення.

Фракція соціалістів вимагає від уряду негайно розглянути питання цін на зерно і хліб та вжити вичерпних заходів для виправлення ситуації. Якщо протягом місяця винних не буде притягнуто до відповідальності, соціалісти вважатимуть, що цей злочин відбувався під безпосереднім патронатом глави держави.

Верховна Рада повинна добитися зміни здійснюваного курсу, припинити грабунок селян, створити законодавчу базу для виходу з кризи, в яку кинув країну нинішній режим. Реми тих, хто наживається на ним же породжених бідах народу. Пропонуємо створити слідчу депутатську комісію (або доручити комітету з аграрної політики), щоб з'ясувати, як здійснювали чергову хлібну аферу.

Депутати-соціалісти вкотре наголошують, що коли курс режиму Кучми і всю систему влади не буде змінено, Україна постане перед незворотними процесами повної деградації.

Захистимо селян — захистимо усе населення, збережемо державу!

Олександр МОРОЗ, голова фракції.

РЕАЛІЇ

Великий урожай виявився міфом

Хлібна проблема, пов'язана з дефіцитом пшениці на внутрішньому ринку, обіцяє перерости у грандіозний скандал, як ведеться, з полюванням на відьм. При тому, що Україна, згідно із статистикою, зібрала торік величезний за щедрістю врожай, багато регіонів лихоманить від нестачі зерна, яке, як з'ясувалося, було скуплено трейдерами в аграріїв задешево і в масовому порядку перепродано за кордон. Як наслідок — ціни на коровай повільно, але впевнено поповзли вгору.

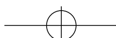
Так, навіть у хлібній Дніпропетровщині заборонено вивезення зерна за межі області. Таке рішення влади пояснюють потребою забезпечити хлібопродуктами насамперед місцеве населення.

Президент уже доручив Генпрокуратурі з'ясувати, хто наважився «підставити» продовольчу безпеку держави. А там, у свою чергу, оперативно відреагували: помістили на своєму сайті бачення ситуації. У Генпрокуратурі, треба зазначити, перейнялися тривогою Президента і активно взялися за справу. До перевірок підключилися прокурори всіх областей, і навіть знайдено винуватицю хлібних нещасть. З'ясувалося, що врожайну статистику, згідно з якою було зібрано майже 40 мільйонів тонн зернових культур, дуже перебільшено. У Дніпропетровську було навіть відкрито кримінальну справу. Там недорахувалися 2,5 мільйона тонн зерна, яке за статзвітністю було в держрезерві, а насправді зникло невідомо куди.

А ось ще з того, що «накопала» прокуратура: згідно з президентським указом раніше зерно реалізували лише через біржі. Тобто були прозорість, облік і контроль з боку уряду. А минулого року з проданих аграріями десяти мільйонів тонн зерна через біржі пройшло лише десять тисяч тонн. До того ж майже п'ять мільйонів тонн було продано на дуже невигідних умовах. І для селян, і для держави. Приміром, влітку згідно з угодою між нашим урядом і Єгиптом Україна мала відвантажити туди мільйон тонн продовольчого зерна за мізерними цінами — 80 доларів за тонну. При тому, що на зовнішньому ринку воно коштувало 130 дол. Та й то іноземна сторона мала розрахуватися не «зеленими», а цитрусовими і бананами.

Тепер Генпрокуратура обіцяє застосувати до винуватців каральний меч правосуддя, погрожує кримінальними справами і викриттями. Але ж потяг уже рушив. Аграріїв ошукали, і потрібні люди «наварилися». Та й механізми «нагрівання» селян ненові. Важко передбачити, що в процесі ошукування аграріїв, коли статистичні приписки збили ціну на пшеницю і дали тим самим потрібним людям можливість скупити у сільгоспвиробників урожай задешево і потім «загнати» його за бугор, обійшлося без згоди, хай і мовчазної, у владних кабінетах. А якщо взяти до уваги, що селяни втратили на демпінгу (а хтось заробив) сім мільярдів гривень, шукати винуватців треба не інакше як у столиці. Адже відомо, хто кричить зазвичай «тримай злодія!».

Валерій ДРУЖЕНКО.

14 березня. Київ. Представники Вільної профспілки машиністів пікетували Кабінет Міністрів України. Акція проходила під гаслом «Ні приватизації залізниць» і була спрямована проти поданого урядом до Верховної Ради проекту закону «Про Державну програму приватизації».

15 березня. Всесвітній день прав споживача. Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики організував виставку «Лідери якості (*на знімку*) та неякісної і фальсифікованої продукції».

17 березня. Київ. На погоджувальній раді голів парламентських комітетів, лідерів депутатських фракцій і груп обговорювали скандал довкола нібито фальсифікації Держбюджету-2003.

16 березня. Київ. Фінальні змагання Гран-прі міжнародного турніру з гімнастики «Кубок Дерюгіної».

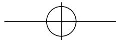
19 березня. Київ. У Верховній Раді проходять парламентські слухання «Про стан підготовки України до вступу до Світової організації торгівлі (СОТ)».

20 березня. США розв'язали війну проти Іраку. Київ. Після бурхливої дискусії Верховна Рада України схвалила рішення Президента України про направлення 19-го окремого батальйону радіаційного, хімічного та біологічного захисту до Кувейту.

Сім днів із життя держави очима фоторепортерів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, кореспондентів УНІАН та АП

За прапор волі пішли в неволю

СТОРІНКИ СУЧАСНОЇ ІСТОРІЇ

1. Пролог

... Рік 1966.

Двоє молодих хлопців, Георгій Москаленко та Віктор Кукса, жили в одній кімнаті у робітничому гуртожитку.

Георгій народився в Одесі. Від переселенців-галичан чув про боротьбу УПА, з літератури знав про Українську Народну Республіку, переможену більшовиками.

Віктор народився на Київщині в Богуславському районі. Так склалося, що вчителі виховували своїх учнів українцями. Вчитель музики Дмитро Євдокимович Чалий 25 років сидів на Колимі. Тут викладав репресований академік Кравчук.

Працювали будівельниками. Георгій вступив до Київського інституту народного господарства і був уже на четвертому курсі. Попереду було все життя, і безліч життєвих доріг лежала перед ними — обирай!

І вони обрали. Одну, для них — найкращу.

Це була доба національно-визвольних змагань і руйнації світової колоніальної системи.

— А що ж наша Україна — велика, економічно потужна, має такі ресурси? Вона повинна бути самостійною державою!

Спочатку розмови на цю тему точилися між двома друзями. Згодом почали з'являтись і однодумці. Мало-помалу гурток уже складало з десяток чоловік. То були люди з різною вдачею, з різною мірою готовності до боротьби. Не з усіма про все говорилося відверто, але найактивніших чоловік п'ять уже працювали цілеспрямовано — вони створювали Демократичну партію України.

Та дискусії у своєму колі не задовольняли сміливців. Їхні думки, їхні руки рвались до дій. І визрів план.

Почали шукати синьої та жовтої тканини. Чи то за збігом обставин, чи то потурбувалася радянська ідеологічна машина, але тканини не знайшли. Довелося купити два шарфи — синій та оранжевий, їх зшили по довжині — національний прапор вийшов гарний.

Та має бути тризуб!..

А який він був на вигляд?..

Рука самої матінки долі вела хлопців до великого вчинку — до рук їм потрапила грошова купюра УНР, на якій і був для них зразок...

2. Мовою документів

Переді мною на столі лежать два судові документи: вирок нашим героям та постанова про зміни й доповнення до звинувачення, надані мені Службою безпеки України.

«... Будучи националистически настроенными, Москаленко и Кукса в беседах между собою и с другими лицами высказывали суждения националистического характера и клеветнически отзывались о положении советских граждан.

В конце апреля 1966 г. Москаленко предложил, Кукса согласился, с целью подрыва и ослабления Советской власти, изготовить и вывесить в гор. Киеве, в день Международного праздника трудящихся 1 мая флаг украинских буржуазных националистов.

В целях осуществления этого преступного замысла, Москаленко совместно с Куксой в последних числах апреля 1966 года купили в Октябрьском универмаге г. Киева два шарфа голубого и оранжевого цветов, с использованием которых они 30 апреля 1966 года, соблюдая меры конспирации, у себя в общежитии в комнате № 20 по пер. Виноградарскому, № 3, изготовили флаг украинских буржуазных националистов.

При этом лично Москаленко вырезал из черной ткани два националистических знака «тризуба» и предпринял попытку приклеить их с обеих сторон полотнища флага.

Затем, желая усилить подрывные последствия своей враждебной акции, Москаленко от имени вымышленной им антисоветской организации «Демократическая партия Украины» учинил на этом флаге националистическую надпись: «Ще не вмерла Україна — ще її не вбито! ДПУ».

3. Батьківщина — Україна

Коли до акції все було підготовлено, стали міркувати, визначати місце, де вивісити прапор. Виникла пропозиція — залізничний вокзал, але цю ідею відкинули: схоплять — не встигнеш і з даху спуститись. Прапор і десять хвилин не провисить.

Тоді й з'явилася думка вивісити прапор на даху Київського інституту народного господарства. Тут, біля заводу «Більшовик», шикувалися колони — робітники, студенти, щоб потім рухатися на Хрещатик на демонстрацію. Кращого місця годі й шукати: прапор побачить величезна кількість людей.

Дії спланували до дрібниць. Запаслися пляшкою чи то бензину, чи то гасу, шкарпетками, ножем і самопалом.

Напередодні Першого травня останнім трамваєм дісталися рогу вулиці Гарматної та Брест-Литовського проспекту (нині проспект Перемоги). Ось і інститут. Згідно з планом, один мав лишитися внизу, щоб у разі небезпеки попередити пострілом із самопала того, хто на даху встановлюватиме прапор.

Віктор Кукса, послався на те, що не вміє стріляти з самопала, зголосився лізти на дах.

По пожежній драбині заліз нагору, далі, пригинаючись, підібрався до червоного прапора, підвіса на весь зріст. Перед обличчям майоріло вже приречене червоне полотнище. Ножем зрізав його при самому древку. Витягнув синьо-жовте полотнище і чим скоріш приладнав до древка. І чув лише, як калатало у грудях серце.

Георгій Москаленко чекав друга внизу. Все було тихо. Самопал, набитий головками сірників та обрубками цвяхів, використовувати не довелося. Щойно спустившись на землю, Віктор Кукса зняв з рук шкарпетки (надівав, щоб не залишити слідів), а Георгій Москаленко полив під драбиною бензином із пляшки, щоб запобігти переслідуванню з собакою.

Коротка, але велика робота зроблена. Друзі, стримуючи ходу, щоб не привернути до себе увагу, відійшли трохи від будинку і зупинилися подивитися на видовище. Серця сповнились хвилюванням: що нечувано досі справу зробили вони.

«Ото завтра буде!»

На ранок усе КДБ в Києві стояло, що називається, на вухах...

Та минув день, другий, третій — оперативно-слідчі заходи нічого не давали, і КДБ залучало нові й нові сили. Почали пропрацьовувати студентів денного відділення — жодних зачіпок; професорсько-викладацький склад — нічого.

Дев'ять місяців шукали. Г. Москаленка та В. Куксу було заарештовано 21 лютого 1967 року.

Перед цим їх викликали, давали писати на папері друкованими літерами, якими було написано на прапорі, їх оточили «друзями»-інформаторами, за ними стежили і таки зачинили тюремні ворота за їхніми плечима.

Це були часи брежнєвської відлиги, і тому хлопці отримали порівняно невеликі терміни ув'язнення: Москаленко — 3 роки, Кукса — 2.

Їм спочатку інкримінували статтю 62 ч. 3 КК УРСР. Потім згадали про самопал та ніж. То це ж 222-га: виготовлення та носіння холодної і вогнепальної зброї! Так у справі наших героїв з'явився ще й цей довжок.

Хлопці відбували ув'язнення в Мордовії в зоні для особливо небезпечних злочинців і такими й лишилися для радянської влади, допоки вона не сконала.

4. Неповна реабілітація

Україна зрештою здобула незалежність. Яка це радість: перемогла справа, якій присвятили своє життя, на вівтар якої поклали свою волю! Про ув'язнення вже якось і не думалося, і не гадалося, що воно ще над ними тяжіє. Та ось у 1994 році кожному з них окремо приходить лист із Верховного Суду України, в якому сказано, що судові рішення в частині звинувачення їх за ст. 62 скасовано,

Фото Василя ОВСІЄНКА.

але вони надалі вважаються засудженими за ст. 222 за ті ніж і самопал, що мали тоді при собі. Тобто політична реабілітація перетворила їх на банальних кримінальників.

От тобі й маєш!

Я дивлюся на цих двох героїв, цих двох красивих чоловіків-українців, красивих обличчями, красивих статурами, красивих ділами. Як би мені хотілося подивитися в очі тим суддям!

Українська громадськість стала на захист. Створено громадський комітет за реабілітацію «першотравневої двійки», який організував збір підписів під вимогою реабілітувати героїв. У 2002 році на річницю подвигу провів мітинг на ганку будинку, де в 1966 році було встановлено прапор. Десять різних газет присвятили свої статті «першотравневій двійці», кілька передач на радіо, на телебаченні. І в усіх публікаціях їхній вчинок розцінюється як високоморальний, а вони самі — як українські герої.

Громадський комітет за реабілітацію «першотравневої двійки» заявляє, що не облишить цю справу. Комітет упевнений: герої будуть реабілітовані, а подвиг їхній матиме в суспільстві відповідну оцінку.

Валерій КРАВЧЕНКО,
голова громадського комітету за реабілітацію «першотравневої двійки».

Хмельниччина — край троянд і винограду

Сьогодні майже кожний регіон України представлений у столиці своїм земляцтвом. Серед них хмельницьке —одне з найактивніших: київські подоляни намагаються найповніше використати «столичні можливості» для допомоги рідному краю.

Останнє засідання хмельницької «діаспори» було як ніколи велелюдне. У ньому взяли участь і посланці «метрополії» — голови облдержадміністрації та обласної ради Віктор Лундишев і Анатолій Овчарук. Єдиною фракцією заявили про себе і народні депутати: причетність до Хмельниччини під час таких зібрань стирає міжпартійні кордони.

Зібралися не для того, щоб одне на одного подивитися, а громадою обговорити проблеми, які заважають землякам працювати ефективніше. Серед них — відсутність приміщення, своєрідного клубу, де представники «діаспори» й «метрополії» могли б працювати, проводити ділові зустрічі і просто відпочивати. Деякі земляцтва вже давно обзавелися такими приміщеннями у столиці і не «позичають» місця для зібрань. Ще одна проблема —як збільшити інвестиції в рідну для всіх область, оживити приспаний потенціал Хмельниччини. Славиться Поділля і юними талантами, яким потрібно допомогти, вивести на твердий гостинець, аби потім вони прославляли рідний край з високих орбіт.

Молодесенькую співачку зі Старої Синяви Тетянку Паламарчук, до речі, підтримали просто на засіданні: і щирими оплесками, і матеріально. Директор фестивалю «Червона рута» Тарас Мельник розповів, що дівчинка має чудовий голос, але для подальшої участі в конкурсі потрібні кошти. Для такої благородної справи земляки не поскупилися. А народний депутат Олег Лукашук узяв майбутню перемогу Тетяни «під патронат».

Директор фонду «Співчуття» Володимир Безродний поспівчував дітям Меджибізького інтернату: їм завезено подарунки. «Якщо кожен з нас не забуде про ту землю, де закопана його пуповина, процвітатиме не тільки мала батьківщина — вся наша Батьківщина Україна», — каже голова ради земляцтва Михайло Каплун.

Поет Максим Рильський колись возвеличив рівні крила щастя: троянди й виноград — красиве і корисне. Це фото свідчить, що Хмельниччина тримається на міцних крилах.

Людмила КОХАНЕЦЬ, член Хмельницького земляцтва.

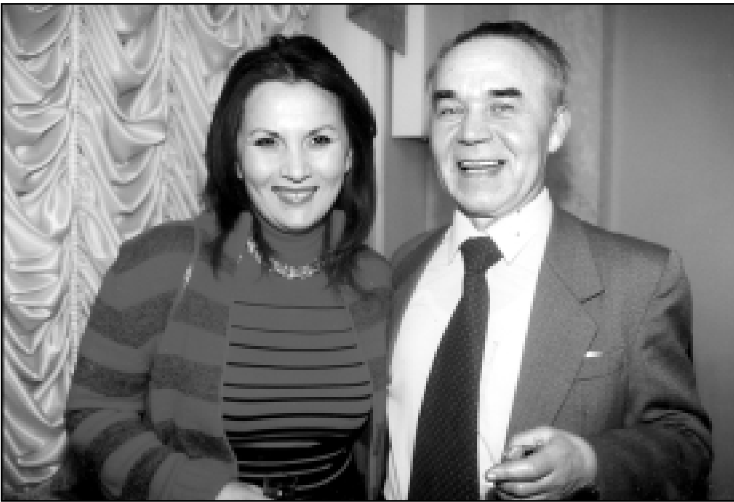

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: красиве і корисне. Народна артистка України солістка Оперного театру імені Тараса Шевченка, подільський соловейко Валентина Степова і лауреат Державної премії відомий у світі кардіохірург, гордість рідного Ямполя Леонід Ситар. Троянда й виноград.

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні акціонери!
Відкрите акціонерне товариство «Ластівка»
повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 08 травня 2003 року о 17.15 год. за адресою: м. Київ, вул. Іллінська. 8.

Порядок денний загальних зборів акціонерів ВАТ «Ластівка»

1. Звіт Правління ВАТ «Ластівка» про фінансово-господарську діяльність акціонерного товариства за 2001-2002 роки. Визначення основних напрямків діяльності і перспектив розвитку товариства.
2. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії за звітний період.
3. Затвердження річного звіту та балансу, порядок розподілу прибутку за 2001-2002 роки.
4. Перевибори Спостережної Ради ВАТ «Ластівка».
4.1. Відзив діючих членів Спостережної Ради.
4.2. Вибори нового складу Спостережної Ради.
5. Про передачу ведення реєстру власника простих іменних цінних паперів товариства новому реєстратору.
6. Прийняття рішення про відчуження шляхом оздоровчого табору (м. Ірпінь, Київська обл.), та бази відпочинку (село Осещина, Вишгородського району, Київської області).
7. Про затвердження рішення Спостережної Ради ВАТ «Ластівка» про участь у створенні та діяльності юридичних осіб у формі Товариств з обмеженою відповідальністю.
8. Про затвердження рішення Спостережної Ради ВАТ «Ластівка» про вихід із складу засновників юридичних осіб шляхом продажу своєї частки іншим юридичним та фізичним особам.
9. Про передачу до комунальної власності територіальної громади м. Києва житлового будинку (гуртожитку), розташованого по вулиці Північна, 48 в м. Києві.

Реєстрація учасників зборів відбудеться з 16.00 год до 17.00 год в день скликання зборів за місцем їх проведення.

При собі необхідно мати паспорт. У разі неможливості особисто брати участь у зборах, просимо завчасно та належним чином оформити довіреність Вашому уповноваженому представнику.

Правління ВАТ «Ластівка» доводить до Вашого відома, що з усіх питань володіння акціями (зміни прізвища, адреси та ін.) необхідно звернутись до нашого незалежного реєстратора за адресою: м. Київ, вул. Анрі Барбюса, 37/1, ЗАТ «Амріта», телефон 268-94-73.

Довідки за телефоном: 463-76-65.

Правління.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 2) ухвалою від 27.01.2003 року порушив справу № 12/6 про банкрутство Дочірнього підприємства «Талан-Торгсервіс» Роменського колективного виробничо-торгівельного об'єднання «Талан», 42000, Сумська обл., м. Ромни, вул. Тельмана, 24, код ЄДРПОУ 23823566, р/р № 26006000019001 в Роменській філії АТ «Укрінбанк», МФО 337201.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керючого Гайдукова Сергія Петровича (ліцензія серії АА № 250477 від 08.05.2002 року) м. Суми, тел. (0542) 221-978.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) ухвалою від 10.02.2003 р. порушив справу № Б19/230-02 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Харківський завод тракторних самохідних шасі», код ЄДРПОУ 00235944 (пров. Сімферопольський, 6, м. Харків, 61052, р/р 26007301705264 у Жовтневому УАК ПІБ м. Харкова, МФО 351373).

Розпорядник майна Ткаченко Віталій Васильович, ліц. АА № 249717 від 19.10.2001 р.

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) визнав банкрутом колективне сільськогосподарське підприємство «Нива» (Кіровоградська область, Бобринецький район, с. Федіївка, вул. Яницького, 87, код ЄДРПОУ 05527166, р/р 26007140611001 в Бобринецькому ТВБВ АКБ «Україна», МФО 323011) і відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру (справа № 14/39А).

Ліквідатором призначено Охінченка Сергія Михайловича, ліцензія № 047776, серія АА, 25006, м. Кіровоград, головпошта АС 1/14, тел. 24-13-83, факс 22-54-73.

Ліквідується:

Згідно рішення господарського суду Тернопільської області по справі за № 5/4-60 від 21 січня 2003 року, СТзОВ «Галичина» — ліквідується. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування цього повідомлення у газеті.

ВАТ «Куп'янський ливарний завод» (адреса: 63700, м. Куп'янськ, Харківської області, код ЗКПО 00235967) оголошує про ліквідацію дочірнього підприємства ВКФ «Механоскладальне підприємство» (адреса: 63700, м. Куп'янськ Харківської області, код ЗКПО 23917497) згідно з планом санації і наказом № 18 від 14 лютого 2003 року.

Претензії приймаються відповідно до чинного законодавства протягом місяця від дня публікації в газеті за адресою: 63700, м. Куп'янськ, Харківської області, ВАТ «КЛЗ».

Командитне товариство «Ольшанський і К[о] «Купава» повідомляє про зменшення розміру статутного фонду.

Претензії кредиторів приймаються на протязі місяця, з моменту опублікування оголошення за адресою: 64300, Харківська область, м. Ізюм, вул. Стадіонна, буд. 11-а, тел. (05743) 2-24-23.

Згідно рішення засновника **ПП «Медлекс»** (ідентифікаційний код 30489389) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації.

Телефон для довідок: 230-20-21.

Господарський суд Харківської обл. постановою від 17.03.2003 р. по справі № Б-19/41-03 визнав банкрутом закрите акціонерне товариство «Севергаз», ЄДРПОУ 30759792 (вул. Шкільна, 4, с. Різуненкове, Коломацький р-н, Харківська обл.) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Максічко Дмитра Олександровича ліц. № 249707 від 19.10.2001 р.).

Всі вимоги кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: пр. Леніна, 70, кв. 82, м. Харків, 61164.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ЕТРЕКС-1» (м. Київ, пр-т Возз'єднання, 21, код за ЄДРПОУ 24377784) повідомляє про припинення діяльності товариства в зв'язку з реорганізацією шляхом приєднання до Підприємства з іноземними інвестиціями «ЛУКОЙЛ-Україна» (м. Київ, вул. Комінтерну, 14, код за ЄДРПОУ 30603572). Права, зобов'язання та майно ТОВ «ЕТРЕКС-1» переходять до ПП «ЛУКОЙЛ-Україна» в день підписання передаточного балансу станом на 31 березня 2003 року.

Постановою Господарського суду Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) від 06 березня 2003 року визнано банкрутом боржника за справою № 7/119-38/197 — Львівську спеціалізовану монтажну пересувну механізовану колону № 7 (79068, м. Львів, вул. Замарстинівська, 240; ЄДРПОУ 03585231; п. р. 26003301430434 у Філії «Львівське центральне відділення Промінвестбанку» у м. Львів, МФО 325161);

Постановою Господарського суду Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) від 11 березня 2003 року визнано банкрутом боржника за справою № 7/53-39/67 — Товариство з обмеженою відповідальністю «ДЮК Лтд» (79011, м. Львів, вул. Мушака, 42/4а; ЄДРПОУ 14369482; п/р 2600130138 в Львівському обласному управлінні Ощадбанку МФО 325796, п/р 26001301738 в Львівській філії «Ва Банку» у м. Львів МФО 325763).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор —арбітражний керуючий Машевський Володимир Євстахійович (Ліцензія Серія АА № 250139 від 05.12.2001 року, проживає: м. Львів, тел. 8-050-370-74-94).

ДАЛІ БУДЕ

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Як прийшов марець, то покинь сани — візьми віз, викинь шубу, з печі злізь

22 березня — Сорок святих або Сорок мучеників. З цього дня має розпочатися справжня весна. Готують збіжжя для ранніх зернових, а жінки висівають розсаду капусти. Коли хмарно і мороз, то скоро буде тепло і можна сіяти.

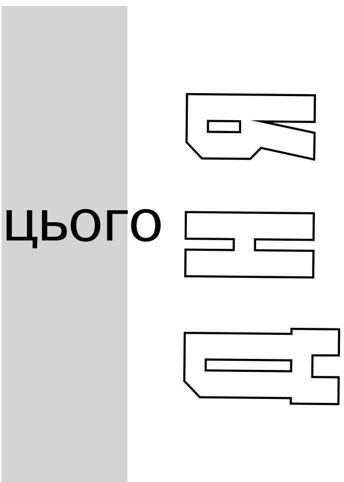
Прикмети березня

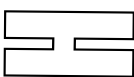
- Якщо хмари ущільнюються і видимість погіршується — чекай опадів.
- Якщо з берези тече багато соку — літо буде дощове і навпаки.
- Якщо береза опушиться раніше за клена — літо буде сухе, а пізніше — дощове.
- Цвіте ліщина — час виставляти вулики на пасіку.
- Щойно з'явилися підсніжники — час висівати в хаті на розсаду овочі та квіти.

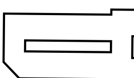

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

ЦЬОГО ДНЯ

- **1903 р.** Народився Олекса Улинець, коломийкар із Закарпаття.
- **1921 р.** V Всеукраїнський з'їзд Рад прийняв постанову «Про Червоний Орден Трудового Прапора». Вручався до 1933 року.
- **1943 р.** Гітлерівські окупанти спалили білоруське село Хатинь та його мешканців.
- **1946 р.** У Києві розпочався закритий судовий процес проти греко-католицької церкви.
- **1951 р.** У СРСР прийнято постанову про організацію щоденних телепередач.
- **1994 р.** У столиці України відкрилася банкнотна фабрика.

ДИКІСТЬ

Чиновник Головстандарту Микола Миколайович Макухо-Кудлай на чолі загону звитяжних мореплавців обережно продирався крізь нетрі тубільського острова. Зненацька ватага голих розлючених дикунів умить оточила загін і полонила героїв без будь-яких шансів на організований опір. Але Макухо-Кудлай почувався незворушним: у його арсеналі малася таємна зброя — кишені штанів були напхані розмаїтим скляним намистом. Отож біля ніг папуаського вождя урочисто лягли блискучі, привабливі, магічні дари білих людей.

На серці вождя трохи відлягло і на зміну відвертій люті очі його засвітилися справедливою суворістю.

— Волію, аби мої найкращі експерти негайно вчинили сертифікацію цих заморських речей на предмет їх достеменності і відповідності високим папуаським стандартам! — урочисто вимовила їх величність.

— Але ж, — майнула в свідомості Макухи слушна думка, —як ви оціните якість намиста, коли самі щойно придумали списи?!.

— Е-е..., — спробував заперечити Кудлай, але вождь різко обірвав його й засичав люто, бризкаючи слиною:

— Якщо хочеш, білий бовдуре, аби тебе часом не з'їли, потурбуйся про передоплату моїм експертам за їхню високофахову філігранну працю! Отож гроші на бочку, нещасний — десять баксів і ні цента менше!

Від думки про можливість урочистого обіду юрбою тубільців прокотилася хвиля радісного нервового збудження. Тремтіння пальців заважало Миколі Миколайовичу знайти капосні бакси в кишені, і коли він, опанувавши шокуючий страх, простягнув вождеві жадану купюру, підлога з тріском провалилася і звитяжець полетів у бездонню...

«А-а-а!..», — луною рознеслося нічним кварталом — і столу, де хутенько заходився занотовувати, як здирати за сертифікацію найновішої техніки й наукоємної продукції, виробництво якої ми вже навряд чи колись опануємо, дзвінку й тверду копієчку з виробника, за сертифікацію відповідності на-

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Макухо-Кудлай прокинувся... Тихо плакала перелякана дружина, а десь у дворі заворушилися бомжі, наповнивши нічну тишу брязкотом щойно зібраної склотари.

— Я бачив дивний сон, — збуджено віщав дружині звитяжець, — немов мене воліють з'їсти людожери. Але диво-дивне: які ж вони водночас дикі та до нестями прагматичні! Уявляєш, вони зберли з мене 10 баксів за сертифікацію скляних бус, не відаючи ані технології скловаріння, ані навіть, як те слово — «скло» — на папері пишеться?.. І от мене, патріота, осяяла ідея, як без жодних витрат праці наповнити бюджет України.

Голобосий патріот рішуче перебрався до письмового шим суворим і невблаганним стандартом.

— І, нарешті, — коментував він свою писанину дружині, — наші експерти їздитимуть світом за їхній кошт і дивитимуться, чи правильно вони там лаштують продукцію, яку продають на наших теренах?!.

Макухо-Кудлай писав і говорив, говорив і писав, а коли, врешті-решт, поставив крапку, вуста його самі вимовили з докором, як це вимовляють сильні, повчаючи слабших, або ж розумні, навчаючи дурних: «А от з людожерством ви, милі тубільці, якось не теє... Повірте мені, цивілізованій людині: то вже занадто, то — дикість!..».

Юрій БОЛЬШАК.

Дурна смерть, а людини шкода...

Премія Дарвіна назвала перших дванадцять номінантів цього року. Серед людей, які «пішли із життя найдурнішим способом», виявився і один українець.

Курсант міліцейської академії зробив зауваження чоловікові, який вигулював собаку без намордника і повідка. Образившись, український «Дарвін» кинув у курсанта бойову гранату, проте його вчений собака, подумавши, що господар вирішив погратися, схопив «лимонку» і приніс її назад. Правоохоронці тепер з'ясовують, звідки у господаря собаки взялася бойова граната, від вибуху якої чоловік загинув.

Серед інших номінантів — житель Канзаса (США), який загинув під колесами потяга, коли його машина, зламавшись, зупинилася на колії. Після цього трагічного випадку машиніст розповів, що перед зіткненням він встиг розгледіти чоловіка, який стояв прямо на колії спиною до поїзда. До того ж чоловік розмовляв по мобільному телефону, прикриваючи інше вухо, щоб йому не заважало ревіння потяга.

Фото Михайла САЧКА.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ

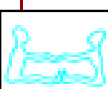
на 24 березня по 30 березня 2003 року

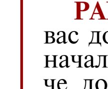
ОВЕН. Цей тиждень сприяє заповзятливості у справах, однак ви можете зіткнутися з обмеженнями і труднощами у висловленні власних думок. Ваші активні дії щодо професійного зростання, кар'єри можуть бути пов'язані з ускладненнями або конфліктами.

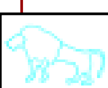
ТЕЛЕЦЬ. Цей тиждень спонукає до роздумів, усамітненого способу життя, приховання своїх намірів і інтересів. Період важливий для духовного зростання і внутрішньої роботи. Ближче до вихідних для вас сприятливий відпочинок на самоті.

БЛИЗНЮКИ. Ви можете здійснити свої задуми завдяки несподіваній підтримці друзів і однодумців, якщо тільки не чекаєте від них матеріальної допомоги. На вихідні можете отримати задоволення від дружнього спілкування і розваг.

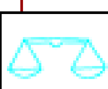
РАК. Події цього тижня, так чи так, наблизять вас до обраної мети. Ви можете дістати схвалення начальства і отримати велику суму грошей. Ближче до вихідних є можливим домогтися прихильності начальства, представників влади, громадських і державних структур.

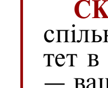
ЛЕВ. Ваш авторитет допоможе досягти намічених цілей, якщо будете терплячі і поблажливі. Вісті здалеку можуть вас сильно засмутити і розсердити. Ваша дратівливість може призвести до нестійкого становища на роботі.

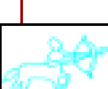
ДІВА. На цьому тижні ви займетеся розв'язанням питань, пов'язаних з отриманням спільного прибутку, оформленням спадщини, позик і кредитів. Новини, отримані від ваших дітей або коханого, можуть вас розсердити.

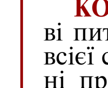
ТЕРЕЗИ. Громадське життя і партнерство будуть у центрі вашої уваги. Ви захочете вникнути в справи дружини (чоловіка) або партнерів по бізнесу. Це може призвести до конфлікту і розбіжностей з ними, особливо якщо розпочнете обговорення.

СКОРПІОН. Удале планування поточних справ спільно зі співробітниками підвищить ваш авторитет в очах начальства. Головна умова цього успіху — ваша здатність слухати інших і не поспішати робити висновки.

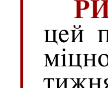
СТРІЛЕЦЬ. Ви можете виявити свої здібності в організації світських заходів або під час проведення презентації, на початку рекламної кампанії. Ймовірно, ускладниться спілкування з коханою людиною або дітьми, можливі сварки і розбіжності з ними.

КОЗЕРІГ. Ви знайдете спосіб вирішити майнові питання. Організуйте активний відпочинок для всієї сім'ї, але намагайтеся не обговорювати сімейні проблеми: це може призвести до сварок. Вас очікують численні переміщення, поїздки.

ВОДОЛІЙ. Цей тиждень сприятливий для укладання угод, підписання важливих паперів, отримання документів. Для початку освітнього циклу ви можете зав'язати корисні знайомства, зв'язки. Можливі інтриги за вашою спиною, або вас можуть використати.

РИБИ. Проблеми заробітку і витрат стають у цей період дуже актуальними. Ви можете набути міцного матеріального фундаменту. Наприкінці тижня можете отримати похвалу за свою роботу.

Кросворд № 5

Ми продовжуємо друкувати кросворди для конкурсу «Бізнес-кросворд»

По горизонталі:

5. Обобщающий показатель финансовых результатов хозяйственной деятельности предприятий.
6. Маклер по операциям с недвижимостью.
9. Продукт, компания или концепция, которые выделены общественным сознанием из массы себе подобных.
10. Право на совершение сделок от имени предприятия, фирмы.
12. Нефтяное месторождение в Саудовской Аравии
16. Отклонение биржевого курса валюты от его среднего или установленного значения.
18. Должностное лицо, занимающееся рассмотрением спорных вопросов, возникающих в отношениях между предприятиями, организациями и учреждениями.
19. Денежная единица Сьерра-Леоне.
20. Эмигрировавший после революции российский ученый, теоретик статистики, член-корреспондент РАН.
21. Компенсация за использование изобретений, патентов, ноу-хау и др. в виде периодических лицензионных отчислений авторам по определенным фиксированным (в процентах) ставкам.
25. Лицевая сторона медали или монеты.
26. Биржевой посредник при купле-продаже ценных бумаг
27. Сотрудник или агент транспортных или страховых предприятий, занятый привлечением новых заказов
32. В некоторых англоязычных странах: законопроект, вносимый на рассмотрение законодательных органов, а также название некоторых конституционных актов.
33. Игра, приносящая доход практически всем казино мира
34. Продукт труда, изготовленный для обмена или продажи.
35. Отдельная область деятельности, науки, производства.
36. Преступное присвоение государственного или общественного имущества

По вертикалі:

1. Направление, в котором изменяются цены
2. В некоторых странах: конторский служащий.
3. Американский экономист. Нобелевская премия (1996).
4. Левая сторона бухгалтерских счетов.
7. Тип или род изделия, товара, а также его цифровое или буквенное обозначение.
8. Короткая пресс-конференция.
11. Заемное письмо, вексель.
13. Установленная стоимость валюты или ценных бумаг.
14. Основоположник институциональной экономической теории.
15. Биржевая операция, состоящая в срочной купле-продаже сырья, золота, ценных бумаг и пр. по фиксированным в данный момент ценам, но с отсроченной поставкой.
17. Убыток, превышение расхода над приходом.
22. Изъятие по решению суда у покупателя приобретенного им имущества.
23. Предоставляемые работодателю краткие сведения о себе в письменном виде.
24. Богатый покровитель наук и искусств.
28. Денежное вознаграждение, возмещение за что–нибудь.
29. Денежная единица России, равная 100 копейкам.
30. Ценная бумага, свидетельствующая о взносе определённого пая в предприятие, дающая её владельцу право участия в прибылях.
31. Документ о страховании.

Відповіді на кросворд № 4

По горизонталі: 5. Шиллинг. 7. Плоттер. 8. Главк. 10. Менеджер. 11. Разность. 12. Агент. 13. Бюджет. 15. Журнал. 18. Оверсолд. 19. Франшиза. 21. Розыск. 24. Беккер. 28. Нетто. 29. Реимпорт. 30. Нотариат. 31. Норма. 32. Логотип. 33. Гульден.

По вертикалі: 1. Дискета. 2. Дивиденд. 3. Робинсон. 4. Негатив. 6. Расценка. 8. Гарант. 9. Куртаж. 13. Бювар. 14. Жесты. 16. Рынок. 17. Лазер. 20. Партнеры. 22. Зарплата. 23. Кантон. 24. Бронза. 25. Каракуль. 26. Овербот. 27. Драйвер.

Нагадуємо, для того, щоб взяти участь у конкурсі, необхідно скористатися одним із трьох можливих варіантів передачі відповідей: заповнити електронну версію кросворда на сайті VlasnaSprava. Info, переслати пронумеровані й класифіковані (горизонталь—вертикаль) відповіді на електронну адресу: crossword@vlasnasprava. Info або на факс 490-58-30. Зараховуються тільки ті відповіді, що були відправлені не пізніш як за 10 днів з дня виходу першої публікації в ЗМІ.

Докладна інформація про конкурс — у «Голосі України» за 25 січня ц. р.

КВІТКОВИЙ ГОРОСКОП

21—31 березня. Наперстянка. Люди, народжені під цим знаком, вирізняються рішучістю. Голова працює, як у ЕОМ, — чітко, швидко. Знаходять вихід із найзаплутанішої життєвої ситуації. Страждають на головний біль.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

(р) Платні матеріали.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 0311053. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»